

OZVĚNY

SMIDARSKA

PROSINEC 2004 31
Kč 5,-

Z obsahu čísla: Informace OÚ X Dopisy čtenářů X 130. výročí založení SDH ve Smidarech X Smidarský GOOL s.r.o. v Tatrách X Fr.Havelka – Střípky z minulosti X Z činnosti zájmových organizací X Ze školních lavic X Historické okénko X Společenská kronika X Křížovka

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Jak se podařily splnit plány ve výstavbě v roce 2004

V květnových ozvěnách byly uvedeny záměry pro rok 2004 a protože se blíží konec roku je čas na jejich vyhodnocení. Byly to úkoly v investiční a neinvestiční výstavbě. Situace je před závěrem roku následující:

Akce investiční:

DPS Loučná Hora – stavba byla předána a kolaudována dne 15.7.2004 za účasti všech zastupitelů. Byla dokončena ve velmi solidní kvalitě a CRN jsou ve výši 19,498 mil.Kč, z toho dotace státu ve výši 9,8 mil.Kč. DPS má 6 bytů pro 2 osoby a 7 bytů pro jednu osobu a 1 byt pro invalidního občana. S obsazením se počítá od 1.1.2005. Byla dokončena velmi náročná akce na finanční prostředky. Obec Loučná Hora je obohacena o velmi pěknou stavbu.

Akce neinvestiční:

- a) chodník ke škole – stavba dokončena v celkových rozpočtových nákladech 526 tisíc. Je možno konstatovat, že chodník byl proveden v solidní kvalitě a byl tím nastolen trend výstavby nových chodníků
- b) chodník do Červeněvsí – stavba dokončena v CRN ve výši 940 tisíc. Ke zvýšení původní hodnoty došlo na základě připomínek, konkrétně Policie ČR u přechodu v Červeněvsí. Pro objektivnost je třeba uvést, že jsou od občanů připomínky kladné, ale i záporné, týkající se opatření u přechodu v Červeněvsí, ale i ke kvalitě (některé budou projednány s dodavatelem – Novostav Hradec Králové).

Jinak je třeba uvést, že se konečně splnil sen občanů Červeněvsí o jeho uvedení do provozu. Myslím, že zejména nyní, po vstupu do EU, kdy jak ukazují statistiky, stoupl na našich silnicích provoz zejména kamionů o 1/3, je to velmi záslužný čin, který se povedl. Chodník slouží žákům, střední generaci, ale i seniorům – prostě všem. Je třeba uvést, že výstavba chodníků ke škole i do Červeněvsí, je velmi důležitá, neboť začíná plnit funkci nejenom bezpečné chůze občanů, ale i zlepšování životního prostředí před rodinnými domky a zlepšování celkového vzhledu v jednotlivých obcích a to je v našem regionu zatím velký nedostatek.

- c) dokončení vjezdů na náměstí – akce provedena částečně v CRN 105 tisíc, bude pokračováno v roce 2005
- d) chodník Chotělice – provedena jen malá část a to pouze vlastními pracovníky, velmi kvalitně v CRN 50 tisíc. Hlavní část chodníku Dostál – Řeháček nebyla provedena – firma Novostav HK. Bude zařazena na rok 2005

- e) u úpravy komunikace v Loučné Hoře (reklamace pan Kryl) je předpoklad, že tato akce bude dokončena do konce roku 2004 dle smlouvy s firmou Novostav HK
- f) oprava veřejného osvětlení v Křičově – akce provedena v CRN 86 tisíc a plně již slouží svému účelu
- g) příprava pozemků pro výstavbu rodinných domků ve Smidarech – činnost je nyní zaměřena na změnu územního plánu, zatím bez finančních nákladů
- h) oprava budovy OÚ Chotělice – předány připomínky a návrhy komise projektantovi, zatím bez finančních nákladů
- ch) dovybavení zubní ordinace, zatím bez finančních nákladů, neboť není k dispozici zubní lékař – počítalo se s částkou 350 tisíc
- i) rekonstrukce jídelny ve škole, dokončen projekt, požádáno o stavební povolení a proběhne výběrové řízení pro dodavatele.

Dále byla dokončena rekonstrukce márnice na hřbitově ve Smidarech, která bude nyní sloužit jako rozlučková síň. K jejímu využití bude uzavřena nájemní smlouva s pohřební službou paní Příbylové – Nový Bydžov.

Dle požadavku KHS se provádí rekonstrukce sociálního zařízení v sokolovně, která musí být dokončena do 31.12.2004 v CRN cca 60 tisíc.

Z celkového hodnocení je patrné, že hlavní úkoly pro rok 2004 byly splněny, přestože se nepodařilo splnit vše. V současné době se připravují akce pro rok 2005. Hlavní bude rekonstrukce jídelny ve škole v CRN 6,4 mil.Kč a musí být provedena během dvou měsíců – červenec a srpen. Jedná se zejména o novou technologii kuchyně.

Přednostně budou dokončeny akce rozpracované nebo v letošním roce nesplněné. Naléhavě se jeví potřeba zpracovat dlouhodobý program v našem regionu a za tím účelem bude třeba ustavit příslušnou komisi, která tento zodpovědný úkol zajistí. Tato potřeba vyplývá z toho, že se snižuje počet obyvatel v našem regionu. Proto je velmi zásadním úkolem dneška soustavné zlepšování životního prostředí, které se dotýká občanů. Bude na zastupitelstvu, aby se toto stalo reálnou skutečností.

Blíží se konec roku 2004 a proto využívám této příležitosti, abych popřál všem občanům veselé vánoce a v novém roce 2005 pohodu, spokojenost a hlavně pevné zdraví.

Josef Gracík
př.stavební komise

V DPS Smidary - Loučná Hora je v současné době k dispozici ještě 5 volných bytů pro 2 osoby. Zájemci se mohou informovat na OÚ nebo na tel. č. 495496127

POZEHNÁNÍ HRBITOVNÍ KAPLE

Slyšeli jsme slovo Boží !

Pokaždé, když se začne, ať již z jakéhokoliv důvodu, mluvit o smidarském hřbitově, každému se v mysli vybaví slovo **m á r n i c e**. Budova na samém konci hřbitova, kterou my starší, pamatujeme ve velmi zuboženém stavu. Někdy v 70. letech minulého století byla částečně opravena do alespoň přijatelného stavu.

Ale to slovo **m á r n i c e** můžeme již dnes zcela zapomenout. Před třemi lety totiž začala náročná tříletá rekonstrukce hřbitova, který dostal nové oplocení, upravený vstup včetně parkoviště, kdy se náklady přiblížily téměř jistě k jednomu milionu. Součástí rekonstrukce bylo i elektrické osvětlení a rekonstrukce již zmíněné budovy, kdy náklady si vyžádaly zcela jistě částku převyšující 300.000,-Kč.

Od 4. prosince si musíme zvyknout na zcela jiný název – a to na rozlučkovou síň. Je to stavba skromná, jednoduchá, nemůžeme ji srovnávat s podobnými zařízeními v okolí. Ale s dalším vnitřním vybavením by mohla být zcela postačující.

První nezbytný krok byl učiněn tak zvaným vysvěcením. Tohoto obřadu se zúčastnilo více jak 60 občanů. Uvážíme-li, že smidarský kostel je v havarijním stavu, měli občané po dlouhé době možnost slyšet opět slovo Boží. A to od pohledného přívětivého mladíka – faráře z novobydžovské farnosti. Účastníci tohoto obřadu byli různí. Ti skutečně věřící i ti, kterým slovo Bůh říká něco jen tak z povzdálí. Ti další přišli jen aby se podívali, co to vlastně ten obecní úřad vybudoval, aby třeba pochválili nebo i zkritizovali, o což není nikdy nouze. Obřadu se zúčastnili i zástupci obce. Starosta pan Tauchman, místostarostka paní Rajmová a člen rady pan Vobořil.

První krok byl v každém případě učiněn. Jaké budou ty další? V každém případě mají nyní občané možnost rozloučit se se svými blízkými přímo v místě. I smidarští věřící mohou vhodnou úpravou využít toto prostředí ke svým pravidelným schůzkám s Bohem nebo při významných křesťanských svátcích. Uvidíme. VELFR

Významné jubileum – diamantové výročí.

Řekneme-li o někom, že je Smidarák, pak tím míníme občana, který se ve Smidarech narodil, prožil a prožívá se svými občany všechno to dobré i zlé, co přináší život v obci.

Mezi takové bezesporu patří **manželé Vlasta a Cyril Blažkovi**. Řekli si své „ano“ pro společnou cestu životem ve smidarském kostelíku před 60 lety, v roce 1944. Oba se dožívají úctyhodného stáří 85 a 81 let a žijí spolu šťastně a spokojeně plných 60 let. A právě letos v listopadu dovršili svoji cestu společným životem významným jubileem – **diamantovou svatbou**. No, řekněte sami. Komu z nás se dostane od „toho nejvyššího“ takové výsady. Snad právě proto měla paní Vlasta svoje velké, tajné přání. Říci svému choti svoje druhé „ano“ právě ve smidarském kostelíčku, kde se před těmi dlouhými lety brali. Kostel je vždy, a nebo měl by být, vizitkou farnosti horlivé, vlažné nebo mrtvé. Alespoň tak to je napsáno na dveřích kostela. Bohužel, jeho stav je špatnou vizitkou jak farnosti, tak i obce. A tak se přání paní Vlasty splnit nemůže.

Ale i tak přejeme manželům Blažkovým hodně zdraví a spokojenosti a aby ještě dlouho mohli opečovávat svoji zahrádku, která je jejich velkou láskou. VELFR

Do Starého Smokovce odjeli zaměstnanci firmy GOOL s.r.o. Smidary

Pomoc Vysokým Tatrám, které postihla přírodní katastrofa, nabídla také smidarská firma GOOL. Po dohodě jednatele společnosti Jana Gorela s vedoucím krizového štábu v Popradu, odjelo koncem listopadu pět zaměstnanců vybavených motorovou pilou a dalším nářadím na bezplatnou, zhruba týdenní pomoc přímo do Starého Smokovce, kde se budou podílet na odklidových pracích po ničivé vichřici. Krizový štáb ve Starém Smokovci v čele s p. Polaščikem a p. Šifrovou již zahrnuli nabídnutou pomoc do plánu veřejných prací na obnovu a úklid zničených Tater. Pomoc byla slovenskou stranou hodnocena velice kladně.

Smidarský GOOL s.r.o. v Tatrách

Když pracovníci firmy GOOL s.r.o. ze Smidar odcházeli koncem listopadu na týdenní dobrovolnou pomoc do Vysokých Tater, vůbec nepředpokládali, jak to tam ve skutečnosti vypadá a co je čeká. Pracovníci firmy vybaveni pilami a drobným nářadím včetně dobré zimní výstroje po dohodě s krizovým štábem ve Starém Smokovci, začali pracovat na veřejných pozemcích města.

Tatry byly při našem příjezdu zahaleny mlhou, viditelnost sotva na 200 metrů, tak jsme toho moc neviděli. Když mlha kolem poledne ustoupila, kam oko dohlédlo byl šok.

Samá spoušť, vyvrácené tisíce stromů, které rozbily střechy a budovy, elektrické vedení se na mnoha místech válí po zemi, neprůjezdné silnice a chodníky, prostě hrůza. Samé dřevo a větve, to je skutečný polom. Síla přírody, která řádila 19. listopadu, změnila rázem krásné Vysoké Tatry v měsíční krajinu a pohled na ně nás dost vyděsil.

První naše práce s motorovými pilami byla na příjezdových cestách a chodnících ve městě a pak hlavně na 4 hektarovém hřbitově.

Jak jsme se dozvěděli od starousedlíků, byl to hřbitov v lese a rarita v Evropě.

Toto citlivé místo nás vedlo k maximální opatrnosti, abychom neponičili pomníky a hroby, které se zachovaly a to řezáním kmenů na menší špalky a pálením větví jenom na chodnících. Práce nám dost komplikoval půl metrový sníh a křížem krážem povyvrácené napružené stromy, které byly i do výšky 6 – 7 m. Velkým pomocníkem při této dřině nám byl autojeřáb a pan Synek z Opatovické elektrárny, který byl dobrým partákem s naší sehranou partou.

Největší hromada smrků o délce 25 – 30 m byla v místě, kde byli pohřbeni horolezci a záchranáři TANAPU. Naše práce v tomto úseku byla zvlášť opatrná a pomníky záchranářů po nás zůstali zcela upravené a vyčištěné. Ti, co zachraňovali životy jiných si to určitě zaslouží.

Utahání po celodenní práci jsme neměli chuť ani na dobré pivo a většinou jsme po údržbě nářadí a oděvu ulehli k spánku na ubytovně VPS (Technické služby).

Slušné ubytování a stravu jsme dostali zdarma.

Místní lidé, kteří hledali hroby svých blízkých nám trochu komplikovali naši práci, ale jejich upřímný vděk, stisk rukou a slzy v očích je pro nás to největší poděkování.

Zástupci VPS, radnice a primátor nám při odjezdu poděkovali a vyjádřili vděk velké pomoci České republiky při polomech v Tatrách.

Pracovníci firmy GOOL s.r.o., J. Gorel, R. Dvořák, J. Novotný a J. Trejbal odcházeli z Vysokých Tater utahaní a unavení, ale s pocitem spokojenosti z dobře odvedené práce.

DOPISY ČTENÁŘŮ

Vážená redakce,

při poslední návštěvě rodných Smidar o pouti jsem si zakoupil v místní trafice i místní časopis „Ozvěny smidarska“ s pořadovým číslem 30. Do té doby, ač jsem několikrát ve Smidarech byl, jsem vůbec netušil, že něco takového vůbec existuje. Tento časopis, který jsem si pozorně přečetl, se mi moc líbil. Časopis vydává obecní úřad a je to jistě dobrý nápad. Měl bych ovšem malou připomínku k článku slečny Aleny Dědkové. Ta píše o mládeži ve Smidarech, že se nic nedělá a že se nemají kde scházet. Je jenom dobře, že se pere za mládež v obci a že měla odvahu takto veřejně o tom napsat. Pravda je, že by měl v této záležitosti pomoci obecní úřad. Ale pravda je také, že by zde měli pomoci i sami mladí. Alespoň by si pak toho více vážili. Ale o tom v článku není ani zmiňka. Také mi v článku vadila pasáž, že slečna nemá kde v místě slavit narozeniny. Jsem přesvědčen, že by nemusela chodit jinam a že od toho je domácí prostředí. Možnost je zcela jistě v místní restauraci, kterou jsem také navštívil a jsem přesvědčen, že by to po domluvě s majitelem nemuselo stát velké peníze jak píše. Ono také záleží na tom jak a co chce slavit.

Jinak se mi celý časopis i jeho zaměření líbil. Oceňuji na něm především to, že je jakýmsi obrázkem současného dění v obci, kde se člověk dozví, co se v obci událo. Líbil se mi také mimo jiné i proto, že například v článku „Střípky z minulosti“ umožňuje těm mladým nahlédnout do života dřívější generace a že mají možnost srovnávat tehdejší kulturní, sportovní a společenský život v obci se současností.

Vím, že vydávání časopisu není jednoduché, že není jednoduché získávat příspěvky od dopisovatelů. Přeji celé redakci aby dále pokračovala v této činnosti a hlavně aby se časopis všem Smidarákům líbil stále více.

Mrákota Josef
Plzeň

Dobrý den,

jmenuji se Libuše PARÝZKOVÁ, rozená MACHOVÁ. Jsem dcera penzionovaného řídícího učitele Martina MACHA (Volanice, Lískovice) a Lidmily MACHOVÉ, rozené MÁNKOVÉ z Turnovska. Můj dědeček Vincenc MÁNEK učil v Ohnišťanech. Měl 9 dětí, většina z nich měla pedagogické vzdělání. Bydlela jsem ve Smidarech v domě popisném číslo 250 za 2. světové války. Jako nezaměstnaná kantorka jsem přiučovala děti německému jazyku, protože jej částečně musely ovládat při přechodu na 2. stupeň základní školy (měšťanky) nebo střední školy. Učila jsem na mnoho vesnických školách okresu vždy krátce. Po osvobození republiky jsem učila na Rodinné škole v Novém Bydžově a pak se vdala za příslušníka policie do pohraničí (Jiříkov u Rumburka). Aktivní pedagogický život jsem prožila na základních školách v Novém Boru u České Lípy, kde mne svaz žen navrhl na zasloužilou učitelku. Práce s dětmi mne velice bavila, doplňovala jsem si vzdělání na VŠP v Praze i v kursech pro měšťanské školy. Bohužel jsem vzdělání nedokončila pro mateřské povinnosti. Na Vaše internetové stránky jsem se podívala prostřednictvím mého vnuka. Velice se mi líbí. Vzpomínala jsem se synem na tento krásný kraj a prohlížela si fotografie uveřejněné na internetu.

Zdravím všechny občany Smidar. Doufám, že tento dopis dojde v pořádku do mého milovaného kraje. Třeba se ještě vypravím vozem podívat se do míst mých předků, příbuzných a přátel.

S pozdravem

Libuše P A R Ý Z K O V Á, roz. M a c h o v á
83 let, t.č. v Domově důchodců ve Sloupu v Čechách

Co všechno odvál čas!

V místním časopise OZVĚNY SMIDARSKA se snažíme našim čtenářům přiblížit současný život v obci. Co významného se zde děje, jak a čím právě obec žije. Součástí zpravodaje jsou i pohledy do minulosti, do historie obce. To všechno jsou ale jen popisy událostí a osob. Ale schází to hlavní. Vidět tváře těch, o kterých jsme psali nebo psát budeme. Vidět, jak se oblékali, jakých akcí se účastnili, kam všude se dostali.

Sedněte si tedy jednou ke starým albům, vyndejte krabice se zažloutlými fotografiemi. Vraťte se zpět o pár let, desetiletí nebo i století. Podívejte se znovu na ty tváře ze školních tříd, z maturitních tabel, ze slavností v obci, při výstavbě obce, ze sportovišť, z tanečních parketů. Pošlete, nebo předejte fotografie, či staré novinové články redaktorce našeho zpravodaje – p. Řeháčkové na obecní úřad. Zcela jistě naše občany zaujmou a rádi pohlédnou do tváří těch, kteří zde již sice nejsou, ale které důvěrně znali.

Těšíme se na první fotografie a články!

Redakce

jubilejní 30. číslo Ozvěň mě nadmíru uspokojilo svým pestrým obsahem. Vyhledal jsem si samozřejmě dvacáté sedmé z prosince 2002, kde jsem se zmínil o potřebách, které by Smidary pozvedly - jsem moc rád, že za krátkou dobu byly některé realizovány - dnes už slouží nové chodníky na náměstí a budují se další, k dispozici je dům s pečovatelskou službou. Zde jsem ale bohužel přesvědčen o tom, že měl být vybudován ve Smidarech, škola v Loučné Hoře by jistě časem našla jiné využití. Ostatně určitou pochybnost o volbě místa lze nalézt i v odpovědi p. Gracíka na str.3.

Velice mě zaujal i problém získání místnosti pro smidarskou mládež. Sám jsem byl jedním z těch, kteří stejný před 40 lety řešili. Na čas jsme tenkrát získali místnost na tehdejší MNV se stolem a několika židlemi, do označení klubovny ale chybělo mnoho. To však ještě existovalo smidarské kino, pěkné odpolední "čaje" v Ostroměři a i v Červeněvsi, bohatší byla i plesová nabídka. Chtěl bych vzkázat mladým, že v celé záležitosti nejde jen o místnost, ale hlavně o schopného a obětavého organizátora, který si s pomocí ostatních poradí třeba i s místností ve staré škole. Vést klub, jehož náplní by nebyly jen narozeninové oslavy, je mnohdy nadlidský výkon!

Díky panu Havelkovi jsem se vrátil do ranného dětství. Těch 50 let uplynulo tak rychle! Kde si naši minulost připomenout lépe než v Ozvěňách? Objevil jsem fotografii příslušnou k textu kronikáře p. Doležala, kterou přikládám proto, že je na ní nejen nezapomenutelná paní učitelka Božena Vágenknechtová, ale i současná odpovědná redaktorka Ozvěň.

Přikládám také vlastní příspěvky, které v případě zájmu můžete využít.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát mnoho úspěchů a vytrvejte i ve vydávání dalších čísel Ozvěň.

Se srdečným pozdravem

Jičín, červen 2004

Jaromír HRDÝ

Budeme mít referendum?

Při reorganizaci zdravotnictví v Královéhradeckém kraji dopadlo nejhůře Novobydžovsko a Chlumecko. Byla jim přidělena nemocnice v Jičíně, dopravně naprosto nedostupná. Řešení se nabízí. Napojit Smidary na Fakultní nemocnici v Hradci Králové. To navrhuje například chlumecký starosta Miroslav Uchytíl. Co na to Smidaráci? Vyvinou v tomto směru nějakou iniciativu? Podpoří tuto snahu například smidarský starosta při schůzích starostů Novobydžovska?

VELFR

To je ale kapitální kousek!

To si mohl říci pan H a m a n, úspěšný rybář ze Smidar, kterému se podařilo na rybníku v Kosičkách ulovit takového macka - zlatého kapra. Rybaření je pro pana Hamana koníčkem, ba přímo koněm, kterému věnuje každou volnou chvíli.

Naložit do svého autíčka rybářskou výbavu a vyrazit za nějakým rybářským dobrodružstvím, to je jeho životní styl. Říká se, že rybáři jsou klidní lidé, které nic nevzruší. Ale věřte, že tomu tak není. On totiž takový souboj člověka s velkou rybou dokáže zvednout hladinu adrenalinu pěkně vysoko.

A takových pěkných úlovků má za sebou tenhle úspěšný rybář více. Takže, rybaření zdar!

VELFR

*Rybář s neobvyklým
úlovkem*

Mladí filmaři ve Smidarech !

Kapitál

Úlovek

A teď se zcela určitě ptáte: „Prosím vás, jací filmaři? A dokonce u nás ve Smida – rech? Tak o tom nikdo nic neví a žádné neznáme. Že by se tady někde něco točilo? Prosím vás, kde a co?“

Asi budete mít pravdu. On je ten titulek tak trochu zavádějící. Skutečně se zde žádný Kameňák III točit nebude. Jde prostě jen o trochu nadsázky a fantazie.

Skutečnost je totiž mnohem prostší. Ono jde totiž o žáky 8. třídy zdejší školy, kteří mají takovou zvláštní zálibu. Rozhodli se totiž, že budou točit vlastní vymyšlené příběhy, které si sami zrežirují.

A jak to vlastně všechno začalo? Úplně jednoduše a nenápadně. Rodina Hamanových si zakoupila videokameru, aby si jejím prostřednictvím zachovala vzpomínky na různé rodinné události. Jejich synovi Vojtěchovi bylo líto, že kamera je po většinu roku nevyužívá. Zapůjčil si ji a několikrát použil mimo zaběhlý rodinný rituál. Nadšení z filmování ho neopustilo a našel si kamarády, kteří mají podobný zájem – tak to všechno začalo.

Mládenci Vojtěch Haman, Robin Samek, Rostislav Karban, Jan Stibůrek a Jiří Martiňák mají své zázemí ve zdejší škole. Zde si vymyslí příběh, napíší dialogy, připraví výstroj a pomůcky, sepiší scénář a vyrazí do terénu kolem Smidar. A jaké to jsou příběhy? Pochopitelně takové, jaké jim současná, poněkud drsná společnost nabízí. Co vidí v televizi, čtou ve zprávách. Válečné události, boj proti podsvětí, tajné služby apd. A jejich hlavní hrdinové? Pro ně jsou to představitelé filmů např. Terminátor, Smrtonosná past apd. A tak i jejich příběhy, odehrávající se v okolí Smidar, jsou stejného ražení. Ale nijak jim to nevyčítejme. Je to určitě lepší a smysluplnější, než aby se potulovali bezcílně po obci.

Zatím to chlapce baví. A časem – kdo ví? Jednou se jim třeba jejich současný koníček stane profesí, která je bude živit. A nápad, zdokumentovat formou kroniky dění v obci, by byl jistě zajímavý pro příští generace.

Chlapcům přejeme, aby jim tento koníček vydržel co nejdéle.

VELFR

Udělat něco pro své děti !

To je heslo, zatím malého a skromného kolektivu žen – maminek, které nejsou zatím nikde organizovány. Kolektiv vznikl tak nějak sám od sebe. S vůlí alespoň něco málo udělat ve prospěch mladých. Těchto žen není právě moc, ale jistě se budou časem rozrůstat. Pochopily, že lepší společenský a sportovní život v obci si musí za současných podmínek vytvořit samy, ve spolupráci s obecním úřadem. Nikdo jiný jim nepomůže. Jedině občané sami, svojí aktivitou se domůžou lepších podmínek.

A tak v letošním roce, vedle již zaběhlých akcí, jako jsou maškarní disko ples pro děti, cyklistické závody, dětské dny a jiné akce, přišly s další aktivitou pro malé i dospělé.

30. DUBEN – ČARODĚJNICKÝ REJ NA SOKOLOVNĚ.

A na Sokolovně bylo opět veselo, tak jako v minulosti, kdy Sokolovna byla eldorádem kultury a sportu. On se vlastně tento nápad zrodil již v loňském roce. Chybělo však povolení od obecního úřadu z důvodu nebezpečí požáru. Letos však byla bezpečnost přítomností požární techniky zajištěna a tak nic nebránilo potřebnému souhlasu. Sešel se rok s rokem a čarodějnický rej mohl propuknout.

Začal průvodem masek těch nejmenších, ale byli zde i starší vyznavači této veselice. A potom se rozhořela vatra, čarodějnice rejdlily po celé Sokolovně a bylo veselo. Opékaly se vuřty, probíhala celá řada soutěží. Hudba hrála dlouho do noci a tančilo se všude. Lidé popíjeli, pozorovali ten rej a bylo jim dobře. Bavili se a ani se jim domů nechtělo, přestože se blížila půlnoc. Návštěvníci se jen neradi rozcházeli. Není divu, kolik takových příležitostí občané Smidar v průběhu roku mají? To, že Smidary byly kdysi kulturní velmocí, již dávno není pravda.

A tak buďme alespoň trochu vděční těm, kteří chtějí něco změnit. A to, že se lidé bavit chtějí, ukázala velká návštěva této akce.

A ještě jeden přínos tato akce měla. A to ten ekologický. Ukázalo se totiž, že není třeba pokrytecky vydávat za oslavu čarodějnic neorganizované a zcela chaotické spalování pneumatik, matrací a všemožného odpadu u červenského hřiště. Odpadu, který tam navozí v průběhu roku nezodpovědní občané a obecnímu úřadu potom nezbyvá než strpět toto počínání. S takovým odpadem je třeba se vypořádat zcela jinak.

A tak ještě jednou. Nashledanou příští rok u druhého čarodějnického reje a hodokvasu na Sokolovně. Bude jistě ještě nápaditější a přitažlivější. Přijďte i Vy, kteří jste letos nebyli. Budete se dobře bavit!

To to ale utíká..!

Není to ani tak dlouho – přesně v srpnu minulého roku, kdy jsme, jak se říká – našemu „obvodákovi“ Mudr. Svobodovi, popřáli k jeho pětáctýřetiletým nepřetržitým službám nám, občanům. Uplynul rok a už tu jsou jeho další kulatiny. Tentokrát takové osobní. Pan doktor totiž pomalu, ale nezadržitelně dospěl z toho juniorského věku přes dospělost do tak zvaného věku kmetského. Ano, 6.května 2004 se dožil pěkných kulatých sedmdesáti pěti let. Prostřednictvím místního rozhlasu mu popřáli jeho spolupracovníci a pochopitelně se dodatečně připojujeme i my, jeho pacienti.

A když jsme již u těch pětasedmdesáti, vraťme se trochu zpět k samotným začátkům a ztratíme několik slov o jeho práci. O jeho práci jako rodinného lékaře jsme již psali. Podívejme se ale, jak začínal a co všechno dalšího je s jeho prací spojeno.

Přesto, že se svojí rodinou bydlí ve Skřivanech, myslím, že jej směle můžeme zařadit do rodiny Smidaráků. Do naší obce přišel v roce 1958. V té době zde, již po mnoho let, působil MUDr. Motejl. A ten se rozhodl, že s praxí skončí. A tak se stalo, že jednoho dne přišli pacienti do známé čekárny, zařízené secesními křesílky nabízejícími příjemné posezení, dále do velké, prostorné ordinace, ze které si asi každý pamatuje velká americká kamna, a za velkým psacím stolem již nasedl ten žoviální, prošedivělý pan doktor s brýlčkami na nose – neomylný diagnostik, ale zcela nový mladík – **MUDr. Vladimír Svoboda**. Tehdy to byl živelný, černovlasý, pohledný devětadvacetiletý mladý muž s minimální praxí v nemocnici v Hradci Králové a Novém Bydžově. Nevíme, jaké měl tehdy plány. Snad chtěl být významným chirurgem nebo toužil pracovat v jiném lékařském oboru. Ani nevíme, zda si toto místo sám vybral nebo mu bylo doporučeno jako ve filmu „Básníci v Čechách“ známou větou: „Milý kolego, odcházíte do první linie zdravotnictví, tak ukažte, co umíte“. Nastoupit po MUDr.Motejlovi nebylo také jednoduché. Lidé byli zvědaví a je celkem pochopitelné, že se ptali. Kohopak nám to sem poslali? Jak si budeme rozumět, jakpak s ním budeme vycházet? Copak nám asi ten mladíček předvede? Ale ten si postupně získával důvěru lidí, ti si ho oblíbili a velmi brzy se stal jejich rodinným lékařem. Byl vždy dobře naladěný a všichni brali jeho známé bonmoty s nadhledem. Každý jeho pacient byl příjemně překvapen, když se objevil u jejich lůžka v nemocnici v N.Bydžově, kde často sloužil pohotovost, aby se přeptal, jak se vede. Časem se stal uznávaným diagnostikem, stejně jako jeho předchůdce.

V ordinaci MUDr.Motejla se dlouho neohrál. Jeho další štace byla provizorní místnost budovy MNV do doby, než bylo otevřeno nové, tehdy moderní zdravotní středisko a to i díky jeho přičinění. Budova moderní, vnitřní vybavení skromné, prosté, u stejného stolu a na stejné židli sedí doktor dodnes po celých 45 let. Nic se zde nezměnilo.

Změnila se ale podstatně práce rodinného lékaře. Dříve musel „obvodák“ řešit mnohé na místě a hned. Ale zdravotnictví se vyvíjelo, specializovalo. Nové léčebné postupy, nové moderní přístroje. Prostě vše je jinak. A dnešní „obvodák“? Ten už tu není jenom pro nemocné, ale slouží všem možným i nemožným institucím. Chceš řídit auto a je ti šedesát? Potvrzení. Máš zbraň? Potvrzení. Jsi nemocný a chceš nemocenskou – potvrzení, jdeš do zaměstnání – potvrzení. Potvrzení na potvrzení, tiskopis za tiskopisem. Posoudit a vyplnit. Pokud možno hned a na počkání. A tak se lékař nejdříve stává dobrým diagnostikem a postupně poradcem, úředníkem a nevím čím ještě. Píše recepty třeba i na obyčejný aspirin, protože na předpis je zadarmo. Kolik těch receptů již za ta léta napsal! Byly by jich kilometry. A tak to jde celé dopoledne, týden co týden, denně se vystřídá více než třicet pacientů. Mezitím ještě nějaký ten telefon, neplánovaná návštěva pacienta doma a po celá léta návštěvy ÚSP Chotělice, Skřivany a v Podlesí. Konečně sestřička ohlásí: „Pane doktore, to je poslední!“ Ten zavře šuplík, položí propisku a řekne si pro sebe. To byl ale zase den. A odjede k těm svým rybičkám. A takhle to s námi náš doktor vydržel již plných 46 let a dodnes nám slouží. A přejme si, aby ještě sloužil dál. Kdo ví, co nás ještě čeká. Zubního lékaře již nemáme, nemocnice v Bydžově je také jiná. Jaké bude zdravotnictví v budoucnu, na tak zvaných venkovských štacích, ví sám Bůh!

A tak ještě jednou, milý doktůrku, buď ještě dlouho, v těch požehnaných letech, zdráv. Měj hodně trpělivosti s námi, pacienty. To ti přeji Smidaráci.

VELFR

Smidarští hasiči oslavovali 130.výročí založení dobrovolného hasičstva ve Smidarech.

Dobrovolní hasiči jsou nejpočetnější a nejdéle trvající organizací v Čechách. Jejich tradice se počínaly rodit již v dávných dobách, kdy nutnost zabránit katastrofické živelné pohromě – ohni, vždy sloučilo několik desítek dobrovolníků s cílem nezištně zachránit majetky bližních – svůj, souseda spolubydlících.

Myšlenka vytvořit silnou organizovanou složku, která se bude dobrovolně podílet na boji s ohněm, vzklíčila ve Velvarech, kde byl roku 1864 založen první dobrovolný hasičský sbor v Čechách.

I v naší obci se naši předkové rozhodli na základě potřeby ochrany svého ale i veřejného majetku v roce 1874 založit Sbor dobrovolných hasičů, který pak zahájil svoji činnost v následujícím roce 1875. Hlavními původci této myšlenky byli občané Nejedlo, Motejl a Drbálek. Ke sboru se přihlásilo celkem 30 činných členů. Od této doby uplynulo již předlouhých 130. let za nichž se zde vystřídal velmi mnoho členů a funkcionářů a sbor za tu dobu prošel mnohými těžkými dobami, kdy museli členové i funkcionáři vynaložit mnoho úsilí, aby sbor přežil do současných dnů.

Stát se členem sboru nebylo snadné. Sbor měl své stanovy nad kterými bděl výbor sboru a trval na jejich dodržování. Každý nově se hlásící člen dostal jednoroční lhůtu čekatele za člena sboru. Po tuto dobu musel vzorně plnit povinnosti jako člen a teprve potom byl přijat se všemi právy člena. Směl nositi při výkonu povinností pracovní oblek sboru a při slavnostech slavnostní oblek. Pracovní stejnokroj byl pořizován z příspěvků obce, avšak tzv. „parádní“ stejnokroj si většina členů musela pořizovat z vlastních prostředků. Zde nelze nevzpomenout na jedno rčení z hasičského desatera:

„ Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem, nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž“

Při této příležitosti nelze zapomenout na oslavy 100. výročí, které se konaly dne 6.června 1975 jako I. celookresní sraz požárníků, který byl pořádán ve spolupráci s Okresním výborem Svazu požární ochrany v Hradci Králové a pod záštitou Okresního národního výboru, MNV ve Smidarech a místních závodů a organizací. Je zde zároveň potřeba uvést, že z tehdejších 55 členů je ještě dnes 15 členů stále činných.

Hlavní oslavy se uskutečnily v sobotu dne 29. května 2004 na hřišti u Základní školy ve Smidarech, kde byly uspořádány hasičské soutěže v požárním sportu, které se skládají z požárního útoku a běhu na 100 m s překážkami.

Zúčastněné sbory se ráno shromáždily v prostoru před Sokolovnou odkud slavnostním průvodem za doprovodu dechovky p. Drlého odešly na místo konání soutěží, kde proběhlo slavnostní zahájení. Úvodní slovo přednesl starosta sboru br. Hořejšek a dále vystoupila za Obecní úřad ve Smidarech p. Šedivá. Po ukončení slavnostního úvodu došlo na vlastní soutěže.

Ještě před vystoupením dospělých předvedla svoje hasičské umění dvě družstva dětí. Soutěžila v požárním útoku, který se lépe povedl dětem ze Šaplavy, na druhém místě potom bylo družstvo ze Sloupna.

Po ukončení dětského klání přišla na řadu soutěž žen. Zde se soutěžilo již v disciplínách požární útok a běh na 100 m s překážkami a zúčastnila se 3 družstva žen. Byly to ženy z Myštěvse, Sloupna a Smidar. Nejlépe se dařilo ženám ze Sloupna, které tuto soutěž vyhrály, druhé byly ženy z Myštěvse a na třetím místě se umístily domácí smidarské ženy. I když skončily jako poslední, je potřeba jim poděkovat za jejich výkon, protože se podařilo po delší přestávce obnovit činnost ženského družstva. Je velká škoda, že se nemohlo zúčastnit i družstvo žen z Ohnišťan, které dosahuje dobrých výsledků a soutěž s již čtyřmi družstvy by byla jistě zajímavější.

V další části přišlo jak se říká „to pravé ořechové“ a sice soutěž mužských družstev. Zde se do soutěže přihlásilo celkem 12 družstev. Byla to družstva z Chotělic, Králík, Loučné Hory, Myštěvse, Ohnišťan, Pšánek, Skřivan, Sloupna, Smidar, Staré Skřeněře a Šaplavy. Po velkých bojích jak v požárním útoku tak i v soutěži jednotlivců v běhu na 100 m s překážkami si pohár a ocenění za vítězství odvezli muži ze Pšánek. Celkové umístění je v následující tabulce:

Startov. číslo	Družstvo	Požární útok		Běh na 100 m		Celkem	
		Čas	Pořadí	Čas	Pořadí	Čas	Pořadí
1.	SMIDARY	55,00	7	78,55	7	133,55	6.
2.	OHNIŠŤANY	43,20	5	64,78	4	107,98	3
3.	KRÁLÍKY	51,30	6	89,46	10	140,76	8
4.	STARÁ SKŘENĚŘ	63,50	8	89,92	11	153,42	10
5.	MYŠTĚVES	38,20	1	62,23	3	100,43	2
6.	SKŘIVANY	41,60	4	85,19	8	126,79	5
7.	ŠAPLAVA	38,50	2	69,94	6	108,44	4
8.	SLOUPNO	82,00	11	58,72	2	140,72	7
9.	CHOTĚLICE I.	78,00	9	69,38	5	147,38	9
10.	PŠÁNKY	40,80	3	57,63	1	98,43	1
11.	LOUČNÁ HORA	D		86,40	9		12
12.	CHOTĚLICE II	78,00	9	N			11

Na celkových výsledcích každého družstva se nemalou měrou podílejí i výsledky jednotlivců v běhu na 100 m překážek. Z mužů byl nejrychlejší Petr

Matějíček ze Pšánek, který dosáhl času 17,19 sec., za ním skončili dva borci ze Sloupna – Roman Jelínek s časem 18,06 sec. a Miloslav Šanda s 19,60 sec.

Z žen byla nejrychlejší Marie Čapková ze Sloupna s časem 23,62 sec., dále se pak umístily dvě soutěžící z Myštěvse – Lenka Malichová s časem 23,67 sec. a Tereza Šimková s 24,06 sec.

Po ukončení soutěží v přestávce, kdy se počítaly výsledky a připravovaly diplomy, byla předvedena ukázka staré techniky členy SDH Stará Skřeněř, kteří nám v činnosti předvedli koňskou ruční stříkačku. Jejich velmi pěkné vystoupení bylo vysoko hodnoceno a odměněno potleskem. Dále o přestávce byly ukázky historického šermu, který nám předvedla šermířská skupina Gardy českých královských věnných měst.

Po přestávce a všech ukázkách, došlo na vyhlášení výsledků. Ale ještě před vyhlášením celkových výsledků, kdy nastoupila všechna soutěžící družstva, došlo k ocenění našich dlouholetých členů, kteří obdrželi pamětní listy, pamětní odznaky vydané k této příležitosti, a ti nejstarší i medaile ke 140. výročí vzniku dobrovolného hasičstva v Čechách.

Ocenění byli tito členové:

Kinčl Václav (čl. od r. 1943), Laiř Jaroslav (1943), Fligr Bohumil (1949), Kazda Rudolf (1959), Žampa Miroslav (1960), Vojtěch Václav (1961), Zátrok Ladislav (1962), Frýda Josef (1962), Kec Rudolf (1965), Blažek Karel (1970), Novák Jan (1970), Svoboda Jiří (1970), Svoboda Jaroslav (1970), Vlášek František (1974).

Po předání těchto ocenění bylo provedeno předání cen dle výsledků, které byly zveřejněny výše.

Vítězové na prvních třech místech v kategorii družstev dětí, žen a mužů, ale i jednotlivců v kategorii ženy a muži obdrželi poháry, které věnoval Obecní úřad ve Smidarech, dále diplom s jejich umístěním, soubor odznaků vydaných k této příležitosti a každý sbor, který se zúčastnil oslav i Pamětní list.

Celá soutěž byla řízena hlavní rozhodčí p. Marií Knaifelovou, rozhodčími jednotlivých disciplín byli p. Ladislav Mňuk a František Hlávka. Velitelem byl br. Milan Purma st.

Pro navození pěkné atmosféry nás celou dobu provázela hudba RECORD, která zároveň zapůjčila svoji aparaturu ke konferování průběhu soutěží a vyhlášení výsledků.

Myslím si, že celá akce se velmi pěkně vydařila, již proto, že nás provázelo velmi pěkné a teplé počasí. Pro všechny účastníky bylo zajištěno dobré občerstvení, které ani mnohdy nestačilo velkému zájmu.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům, kteří se na přípravě i průběhu oslav podíleli svojí aktivitou, přístupem a prací. Poděkování patří také všem těm, kteří nám pomáhali v tomto úsilí. Jedná se zejména o Český svaz chovatelů, Restauraci Sokolovna, ale hlavní poděkování patří Základní škole ve Smidarech, která nám umožnila použít jejich prostory a Obecnímu úřadu ve Smidarech, který se na celé akci podílel také finančně.

Poděkování, ale patří také všem návštěvníkům a sympatizantům hasičů, kteří fandí jejich nelehké práci.

Ladislav Hořejšek, starosta sboru

ČINNOST KLUBU RYBÁŘŮ

podzim 2004

Začátkem září se konala výstava chovatelů ve staré škole, kde rybáři dle tradice i letos připravili pro návštěvníky výstavy rybí speciality. Kladný ohlas a velký zájem o výborně připravené speciality Evou Gorelovou, Katkou Wojcikovou a Františkem Vláškem je to nejlepší ocenění našich kuchtíků (za jídlem se jenom zaprášilo).

Prázdniny a dovolené skončily a výbor vč.24 členů klubu měl podle plánu dost času připravit se na podzim, na nejnáročnější období v roce.

V podzimním období teplota vody poklesla, dny se postupně zkracují a přirozená potrava ubývá, zejména zooplankton. Proto od září začali pan Fr. Kubinec a J. Svoboda 2 krát za týden pravidelně a intenzivně přikrmovat, aby ryby získaly dostatek rezervních tuků a glykogenu. Obsah tuku má u kapřího plůdku dosáhnout 4 – 6 % z celkové hmotnosti a u násad K₂ a K₃ 7 % a více. Výše krmné dávky se řídila množstvím obsádky, teplotou vody a aktuálním obsahem kyslíku. Obsádka rybníka je vyvážena těžkou a lehčí rybou s menší kusovou váhou. Krmná dávka se pohybovala v rozmezí 1,5 – 2 % hmotnosti ryb. Krmení bylo rybou bez problému přijímáno a obsluha nemusela krmnou dávku redukovat. Při postupném větším ochlazení v listopadu jsme krmnou dávku snižovali až do úplného zastavení.

Před zahájením rybníkářských žní v listopadu musel předseda R. Drašík provést řadu náročných příprav na výlov rybníka (postupně odpouštět vodu, zabezpečit přítok a odtok proti úniku ryb kontrolou mříží a česel, sledovat množství a kvalitu přitékající a odtékající vody, sledovat chování obsádky rybníka, dovoz a odvoz kádí a další nezbytně nutné úkony).

Dne 13. listopadu proběhl výlov rybníka Šefarák spojen s prodejem na hrázi, při kterém nám pomáhali i děti z kroužku rybářů, kterým tímto děkujeme. S přírůstků kapra, lína, amura a tolstolobika jsme byli letos spokojeni. Naši spokojenost však narušilo nepříjemné zjištění ztráty asi 130 až 150 ks kapra-výběr ve váze 3 – 3,5 kg. O tom, že se na rybníku pytláči se vědělo, ale nepředpokládalo se, že to nebylo klasické pytláčení, ale odlov na velké vodě. I když výbor podnikl opatření k zamezení pytláčení ve spolupráci s RS, MS a policií ČR, přesto se nám to nepodařilo a naše ovoce sklídl někdo jiný.

místopředseda klubu: J. Gorel

TJ SOKOL SMIDARY – ČERVENĚVES

Sezóna 2004 / 2005

Tabulky po polovině sezóny za podzim 2004:

OKRESNÍ PŘEBOR MUŽŮ III. TŘÍDY

1. Libřice	13	10	0	3	37:20	30
2. Nepolisy	13	8	2	3	34:23	26
3. Probluz B	13	8	2	3	32:24	26
4. Stěžery	13	7	4	2	28:16	25
5. Červeněves	13	6	2	5	46:34	20
6. Kunčice B	13	6	0	7	26:25	18
7. Ohnišťany	13	6	0	7	23:23	18
8. Malš.Lhota	13	6	0	7	18:21	18
9. Dobřenice	13	5	2	6	18:27	17
10. Kobylice B	13	5	0	8	22:31	15
11. Nové Město	13	5	0	8	24:36	15
12. Lhota p.L. B	13	4	2	7	23:23	14
13. Cerekvice	13	3	2	8	22:31	11
14. Čemilov B	13	3	2	8	14:33	11

OKRESNÍ PŘEBOR MUŽŮ IV. TŘÍDY

1. Starý Bydžov	13	11	0	2	46:15	33
2. Kosičky B	13	8	2	3	46:23	26
3. Boharyně	13	8	2	3	35:19	26
4. Libčany B	13	7	4	2	34:20	25
5. Prasek	13	8	1	4	26:18	25
6. Lovčice B	13	5	4	4	36:31	19
7. Převýšov B	13	5	3	5	32:34	18
8. Lužec	13	5	1	7	28:30	16
9. Urbanice	13	4	2	7	27:31	14
10. Kratonohy B	13	3	4	6	24:30	13
11. Syrovátka	13	3	3	7	25:35	12
12. Roudnice	13	4	0	9	32:44	12
13. Červeněves B	13	3	2	8	20:37	11
14. Hlušice B	13	2	2	9	17:61	8

OP DOROSTU

1. Třebeš	13	11	2	0	77:12	35
2. Skřivany	13	8	2	3	38:24	26
3. Kosičky	13	8	1	4	51:37	25
4. Malš. Lhota	13	7	3	3	43:20	24
5. Čemilov	13	7	2	4	37:32	23
6. Dohalice	13	7	1	5	32:19	22
7. Kratonohy	13	6	2	5	35:22	20
8. Probluz	13	5	1	7	20:34	16
9. Velichovky	13	5	1	7	20:34	16
10. Rasošky	13	4	3	6	26:37	15
11. Stěžery	13	4	2	7	24:32	14
12. Lhota p.L.	13	4	1	8	26:40	13
13. Ohnišťany	13	1	3	9	26:56	6
14. Červeněves	13	2	0	11	15:71	6

OS STARŠÍCH ŽÁKŮ

1. Chlumec	8	8	0	0	41:7	24
2. Ohnišťany	8	6	0	2	47:9	18
3. Kunčice	8	6	0	2	45:15	18
4. Velichovky	8	3	2	3	25:28	11
5. Lužec	8	3	1	4	15:17	10
6. Červeněves	8	2	1	5	13:36	7
7. Cerekvice	8	2	0	6	18:24	6
8. Probluz	8	2	0	6	19:50	6
9. Myštěves	8	2	0	6	14:51	6

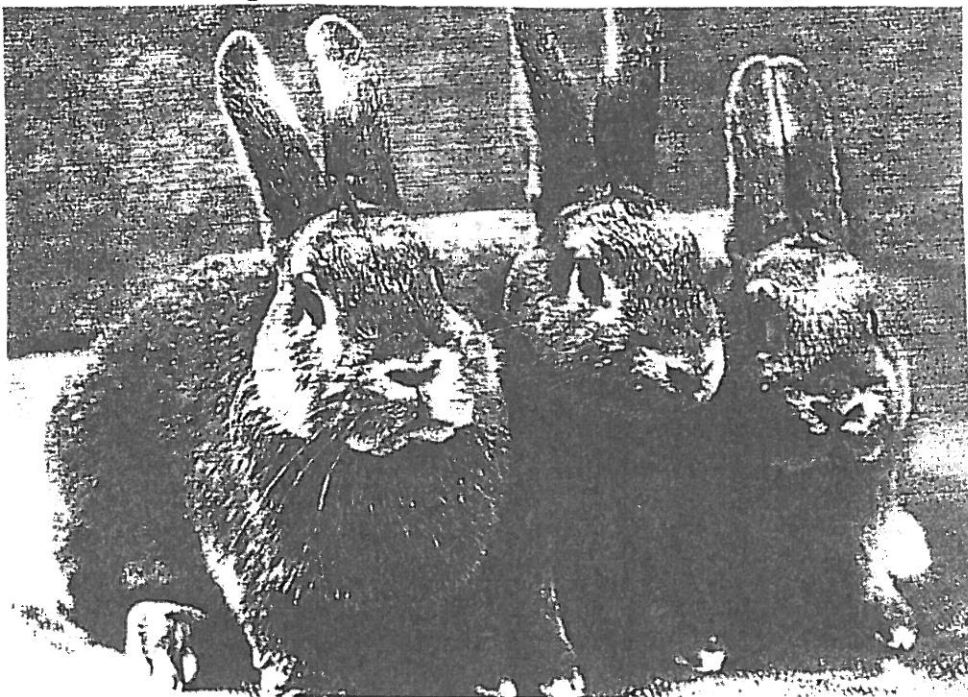
V novém ročníku 2004 / 2005 se výbor a vedení oddílu chtělo vyhnout problému s udržení mužstev ve stávajících soutěžích a nasměrovalo k tomu letní přípravu. Ale opak je skutečností. Nezáměr a neochota hráčů, hlavně mužů a dorostu o tréninky, je hodně špatný příklad pro naše nejmladší hráče, tj. žáky. Paradoxem je, že žáci, kteří by se měli učit od starších spoluhráčů, chodí na tréninky a zápasy poctivě a je vidět dobrá práce trenérů Josefa Malého a Jana Šefary. Postavení v tabulkách zodpovídá reálné situaci, která v oddílu panuje a setrvává, a za dlouhá léta trvání fotbalu je to jeden z nejhorších podzimů.

Jan Gorel

Vážení čtenáři,

je tomu již více než 40 let, co byla založena Základní organizace chovatelů ve Smidarech. Letošní 41. výstava byla pro nás příjemným chovatelským svátkem. Zejména však pro mnoho chovatelů z širokého okolí, o čemž svědčí vysoká návštěvnost v počtu 1477 návštěvníků. Ti mohli vidět 226 ks králíků – představujících 21 plemen. 185 ks holubů ze 16 plemen a 93 ks drůbeže – zástupců 16 plemen. Chovatelé naší organizace se v roce 2004 účastnili i mnoha výstav v okrese i mimo něho, včetně okresní, krajské a v neposlední řadě i Evropské výstavy v Praze Letňanech.

Jsme velice rádi, že se nám po dlouhých letech podařilo získat pro práci v chovatelství několik mladých chovatelů a jedno děvče. Láska k přírodě, zvířatům i práce pro určitou věc je pro mladé lidi, které k nám tímto zvou, obranou proti „civilizačnímu běsnění“ jakým jsou drogy, vysedávání u počítačů, násilí apd. Naši členové rádi pomohou nejenom radou, jak zacházet s chovnými zvířaty, ale i s uvedením do řad chovatelských.

Co říci závěrem. Přejme si, aby rok příští byl ještě alespoň o krůček lepší, než byl ten letošní. Jménem ZO ČSCH SMIDARY přeji všem čtenářům příjemné prožití Vánoc, hezký Nový rok a mnoho zdraví, pohody a mnoho příjemných dnů v roce příštím.

Vít Dostál
předseda ZO ČSCH Smidary

Z ČINNOSTI MYSLIVECKÉHO SDRUŽENÍ "ZELENÝ HÁJ" SMIDARY.

Naše sdružení hospodaří na celkové výměře 2107 ha.

Činnost členů spočívá v tom, že se stará o zvěř v zimním období, kdy zvěř strádá. Pravidelně chodíme do lesa krmít srnčí a dančí. Bažantí a ostatní drobnou zvěř přikrmujeme ve vysázených remízích, kde máme postavené zásypy. Také zvěř musíme léčit, což nás dost finančně vyčerpává. Krmení získáváme od různých sponzorů, jako např. od Osevy Nové Město a Mlýny Pardubice.

Jarní činnost nám začíná úklidem honitby. Po dohodě s OÚ provádíme sběr komunálního odpadu podél silnic, polních cest a lesa. Letos jsme nasbírali dva valníky odpadu a odvezli na určenou skládku.

V létě sušíme seno a letninu na zimu. Vysazujeme nové stromky a keře, aby zvěř měla alespoň minimum přírodního krytu a místo, kam může vyvádět své potomstvo. To musíme chránit před jejich přírodními nepřáteli - liškami. Těch jsme ulovili 13 ks.

Drobné zvěře celostátně ubývá. Proto mělo naše sdružení pouze 3 hony, na kterých jsme ulovili 32 bažantů a 54 zajíců. Umělé odchovy a zpětné vypouštění zvěře do honiteb se neosvědčilo. Stavby zvěře se nezvedly. Tato zvěř prostě nemá šanci přežít a dále se rozmnožovat ani ve vhodných podmínkách. Od 1. září jsme ulovili 47 kachen divokých. Věnujeme se lovu divokých prasat, ale máme ulovené jen 4 kusy. Dále lovíme dančí a srnčí zvěř.

Letošní poslední leč se nám vydařila. Měli jsme pěkné počasí, příroda nám přála. Sešli jsme se v hojném počtu i s našimi hosty z ostatních mysliveckých sdružení.

I v příštím roce naše MS uspořádá Myslivecký ples, který se bude konat dne 15.1.2005 v Sokolovně. K poslechu bude hrát MTO Heřmanův Městec. Hudba stejná jako loni. Touto cestou všechny srdečně zveme. Tombola bude tradičně bohatá na zvěřinu.

Pavel Lošan
hospodář

Škola plná pohody

Škola plná pohody

Škola rodinného typu

Chceme, aby u nás ve škole bylo dobře žákům
i učitelům. Chceme být prosperující školou moderního
stylu.

Chceme do školy opět vrátit ducha pohody a rodinné
komunikace.

Naším žákům nabízíme

1. Povinně volitelné předměty:

Informatika: 7-9 tř.

Konverzace v anglickém jazyce: 9. tř.

Konverzace v německém jazyce: 9. tř.

2. Nepovinně volitelné předměty a kroužky:

Anglický jazyk

Informatika - 6. tř.

Matematický kroužek

Náboženství

Pěvecký kroužek

Přírod. poznávací kroužek

Recitační kroužek

Rybářský kroužek

Sportovní kroužek

Taneční aerobik

Turistický kroužek

Výtvarný kroužek

Školní rok 2004/05

Vážení rodiče,

rychle se nám blíží přelom ve školním roce 2004/05. Rádi bychom Vás seznámili s aktivitami naší školy a současně Vám připomněli úspěchy dnů již minulých.

Systematická práce se žáky přinesla naší škole řadu významných ocenění na poli uměleckém, přírodovědném i sportovním. Naši recitátoři získali v recitační soutěži v 1. vyhlášené kategorii 1., 2. a 3. místo. Ve IV. kategorii 3. místo. V pěvecké soutěži Bydžovský slavík ve II. kategorii 1. místo. V soutěži Poznávání živočichů naše žákyně obsadily pěkná přední místa. V literární soutěži Svět očima dětí se naši zástupci umístili na čestných místech, ve IV. nejstarší kategorii získali dokonce 2. místo. Také ve výtvarné soutěži Můj dům naši malí žáčci ze 4. třídy výborně reprezentovali.

Naši žáci měli velmi dobré výsledky i ve sportovních soutěžích - aerobik, kopaná, vybíjená a basketbal. Zúčastnili se kurzů plavání, bruslení... O kulturní vyspělosti našich žáků svědčí jejich vzorné chování při návštěvě divadelních i filmových představení. Minulý školní rok byl pro nás jubilejní - oslava 40. výročí otevření budovy ZŠ ve Smidarech. O úspěších naší Akademie svědčil potlesk rodičů, který dlouho burácel přeplněným sálem.

POZVÁNKA

Rádi bychom i v příštím roce pokračovali v tradici našich kulturních setkání, a proto Vás všechny již dnes srdečně zveme na Květnové setkání se ZŠ Smidary. Na závěr nám dovoluňte, abychom Vám popřáli mnoho štěstí, zdraví a úspěchů do roku 2005.

19.1.2005

Zápis do I. třídy

Základní škola Smidary

Komenského 326

503 53

mail: zs.smidary@worldonline.cz

František Havelka

Co všechno odvál čas aneb střípky z minulosti, ale i současnost.

Č A S ! Jsou to skutečně jenom ta tři písmenka? Co pro nás znamenají? Opravdu to jsou jenom vteřiny, minuty, hodiny, dny, roky, staletí, kterými tenhle pojem měříme? Opravdu je to jenom to a nic víc?

Jistě, že ne. Čas je fenomén, který běží svým neúprosným tempem. Nemůžeme jej nijak ovlivnit. Odehrávají se v něm lidské osudy, události, které se staly právě teď, ale i události před mnoha lety, které ovlivnily osudy jednotlivců, států, lidstva. Události, které se staly nedávno si pamatujeme, ale ty, které se staly před mnoha lety – na ně časem (vidíte, zase ten čas) zapomínáme, vytratí se nám z paměti.

Je to ale správné zapomenout na to, jak se kdysi žilo, jaké to tehdy u nás v obci bylo? Kde se naši otcové a předci scházeli? V jakých spolcích, v jakých organizacích, kdo je vedl a jak? Tak se tedy trochu podívejme na některé ty spolky a události v minulosti. V letošním roce jsme k tomu měli příležitost. Vždyť právě letos to byly hned tři události v naší obci, na které si vzpomeneme. A které, že to jsou? Tak především:

Oslava 40.výročí naší školy

130 let nejstarší organizace ve Smidarech - HASIČI

První sjezd rodáků Smidar – Šnajdrovy slavnosti

Využijme této příležitosti a podívejme se, jak jsme tato výročí slavili, jak oslavy proběhly, jaký měly ohlas u veřejnosti. Ale podívejme se tak trochu i na jejich minulost a na to, jaký význam tehdy pro obec měly. Možná, že leccos z toho, co kdysi bývalo, bychom rádi v obci měli i dnes.

Oslavy 40.výročí otevření nové školy ve Smidarech.

V posledních číslech našeho časopisu se občané dozvěděli, že to je již 40 let, kdy byla postavena nová školní budova. V našem zpravodaji se také čtenáři seznámili prostřednictvím rozhovoru se stavitelem Františkem Stádníkem o těžkostech s prosazením výstavby nové školy a následně s problémy, které tuto výstavbu provázely. Článek bývalého kronikáře Oldřicha Doležala zase vykreslil slavnostní atmosféru zahájení nového školního roku v nové škole, v září 1963.

Oslavy této významné události si vzalo za své ředitelství školy způsobem skutečně důstojným a na úrovni. V sobotu, dne 8.května 2004, zorganizovalo DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ a umožnilo tak široké veřejnosti prohlédnout si prostory školy, do které kdysi chodívali. A bylo jich opravdu nespočet. Již od rána proudili občané, tatínkové, maminky, dědové i babičky ke škole, do prostor tolik známých, kde prožili svoje mládí, aby si zavzpomínali a vrátili se do atmosféry těch minulých, krásných školních let. A často bylo slyšet: „Podívej se, tady jsem sedával. Právě v téhle lavici a vedle mě můj spolužák Karel. A oni tady mají dokonce fotografii mé třídy! A tady je stále tolik známá ředitelna, kam jsem chodil na kobereček k panu učiteli Matějcovi, známému vyšetřovateli všech nepleh a prohřešků proti školnímu řádu. A v téhle třídě mě učil pan ředitel Drašík. Podívej, on se také dokonce přišel podívat. Již není tak svižný, jak býval. Trápí ho nohy. To víš, léta se zastavit nedají. Nestárnou jenom budovy, ale i my. Ve sborovně bylo možno spatřit další známé tváře. Pan učitel Vraštil se svojí neuvěřitelnou vitalitou v devadesáti letech. Pan učitel Vintera, paní učitelka Šimbovská, Koutská, ale i další. Družinu si přišla prohlédnout i dlouhodobá družinářka paní Jaroslava Havelková. Byli zde i další. A ti všichni přišli, aby se podívali do prostor, které pro ně znamenaly kus jejich života.

Návštěvníci školy se hned po svém vstupu do vestibulu mohli dozvědět prostřednictvím panelové výstavy spoustu zajímavých informací o minulosti školství v obci. Dobře sestavené písemné texty s fotografiemi zaujaly návštěvníky mnohdy tak, že zde strávili nemálo času. S nebývalým zájmem sledovali, co významných mužů se v naší obci a okolí narodilo. V chodbách byly umístěny práce žáků školy a další a další zajímavé informace. Všechny zaujala i třída vybavená novým moderním nábytkem. Velký zájem byl i o počítačovou učebnu, kde byly v provozu počítače obsluhované žáky školy.

Odpoledne oslavy pokračovaly slavnostní školní akademií, kterou připravil kolektiv učitelů a žáci školy. Akademie začala přesně ve 14,00 v sále místní Sokolovny. A kdo přišel těsně před začátkem již neměl šanci, takový byl zájem. Sál byl zcela k prasknutí. Lidé postávali všude.

A pak již vystoupil současný ředitel školy, pan Miroslav Drofa, s úvodním slovem. V krátkém výstižném projevu zdůraznil, že výstavba nové školy byla historickou událostí, kdy se splnil sen mnoha generací. A právem vyzdvihl zásluhy těch, kteří se o to nejvíce zasloužili. Tehdejšího starostu pana Josefa Vláška a stavitele pana Stádníka. Nezapomněl také vzpomenout všech učitelů a učitelek, kteří zde působili. Neopomenul ani dlouholetou družinářku paní Jaroslavu Havelkovou, dlouholetou bezkonkurenční kuchařku paní Žampovou, dlouholetého školníka pana Vondruše a další.

A pak již začal bohatý program. Jak jinak, než těmi nejmenšími. Naši mateřinkou. Tyto děti svojí bezprostředností a upřímností zaujaly. Však také sklídily zasloužený potlesk. Následoval pestrý program písniček, básniček, četby. Program byl koncipován od těch nejnižších tříd až po třídy deváté. Zaujaly nejen žákyně páté třídy se svým disko výstupem, i další programy podobného žánru. Jedno číslo následovalo druhé v poměrně rychlém sledu. Bohatý program zakončila a bouří potlesku sklídila školní kapela, se svým bubeníkem žákem Maternou a dalšími členy Kalmanem Bužíkem a Františkem Mejdrem. Bylo to zdařilé kulturní vystoupení, které sklízelo potlesk na otevřené scéně. Učitelé se úkolu oslav 40.výročí zhostili velmi dobře. Mohou být spokojeni. Doufejme, že podobných kulturních zážitků nám v budoucnu připraví více. Bezesporu podobné akce přispívají k souznění široké veřejnosti s naší školou a učitelským kolektivem.

A co říci na závěr. Jediné. Nechť je více tak zdařilých a pěkných akcí.

Ještě malá poznámka. Možná, že by ředitelství školy mělo zvážit, zda by nestálo za to uchovat všechny ty písemné materiály včetně současných fotografií, případně dalších, v jakémsi knižním dokumentu. Například jako další číslo Ozvěn s jediným obsahem 40 let nové školy. Techniku k tomu má a i dostatečný počet schopných pracovníků.

130 let hasičů ve Smidarech.

Je květen roku 2004. SOBOTA! Poslední sobota v měsíci. No a co? Je to přece sobota jako každá jiná. Ráno bude větší sročení lidí při nákupu v „obchodáku“ a potom zase liduprázdno a pusto jako každou jinou sobotu.

Ale zdá se, že tato sobota bude přece jenom jiná. Už to počasí. Nikde ani mráčku. Obloha jako když vymete. Teplota hned zrána přes 20° C. Kostelní věž se oblékla do hřejivých paprsků vycházejícího slunce a svítí do daleka. Od kostela je to jen kousek k Sokolovně, kde nastává nebývalý ruch. Hned zrána se zde objevili první uniformovaní smidarští hasiči. A během půlhodinky jsem zde napočítal 12 sborů se svými veliteli a technikou. U pomníku padlých je seskupení dechové muziky. Známa dechovka, řekněme – Drlého Tondy, která v minulosti nesměla chybět při žádném prvomájovém průvodu, dětských dnech, při květnových a říjnových oslavách. Dnes je vše jinak. Už ji ani téměř neznáme. Snad ještě při nějakém pohřbu. Dnes si však její muzikanti ladí svoje dechové nástroje, aby byli připraveni na slavnostní pochod.

A pak to přijde. Zazní povel a hasiči z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších míst se za zvuku dechovky vydávají přes náměstí ke škole, aby zde oslavili 130 let trvání dobrovolného hasičského sboru. Ano, již je to neuvěřitelných 130 let, kdy byl v r.1874 založen první dobrovolný hasičský sbor ve Smidarech. A to si jistě zaslouží naši pozornost. A právě zde na prostranství školy probíhaly celý den soutěže v hasičské dovednosti s doprovodným programem. Byly zde připraveny i stánky s občerstvením pro účastníky. Bylo také postaráno o dobrou krmi. Vždyť kdo by také odolal takové grilované jaterničce či měkkému masíčku s okurčičkou a dobře vychlazeným pivkem. Po projevu předsedy Ladislava Hořejška a zdravicích zástupců okresu a obecního úřadu (za OÚ p.Šedivá), začaly soutěže.

Soutěžilo se v hasičských disciplínách a na tabulích se začaly objevovat první výsledky. Umístění se několikrát měnilo, ale konečný verdikt zněl: Smidary z celkového počtu 12 účastníků obsadily třetí místo a jedno vítězné místo v soutěži jednotlivkyň. Ano, slyšíte dobře. Hasiči znovu měli své družstvo žen, které nedávno zaniklo. Odpoledne potom mohli návštěvníci vidět vyprošťování pasažérů z havarovaného vozidla. A potom se na ploše hřiště rozhořela bitva z doby 30 leté války, v podání skupiny historického šermu.

Soutěže skončily. Rozdávaly se poháry vítězům jednotlivých soutěží. Součástí oslav bylo i udílení diplomů. A nebylo jich věru málo. Ale mně v té dlouhé řadě vyznamenaných zaujala dvě jména. To když jsem viděl opožděně přibíhat Václava Kinčla od svého stánku a kdy jsem si vzpomněl na jeho větu, kterou jsem na slavnosti od něho slyšel: „Tak to je, hochu, asi moje poslední vyznamenání, poslední uznání, poslední diplom v mém životě“. A to druhé jméno? Jarda Laifr. To když jsem ho viděl stát v řadě téměř v pozoru, vzprímeně s vážnou tváří, když přijímal diplom. Tehdy jsem si promítl jeho život a život jeho otce, který byl svého času předsedou hasičů. Tehdy jsem si řekl – tak tomuhle člověku, nestoru hasičstva, patří vyznamenání skutečně právem. Neboť v jeho osobě a rodině se kloubí dnešek s historií hasičstva v obci.

Toť jenom ve zkratce k oslavám – k dnešku. Já bych se chtěl vrátit do dávné minulosti, do těch let téměř před půldruhým stoletím. Do těch let, kdy byl založen první dobrovolný sbor ve Smidarech. Organizace, která je v dlouhé historii spolků ve Smidarech tou nejstarší, přečkala dvě světové války a různé režimy v naší zemi, a která za všech okolností stále plnila a plní svoji funkci. Chránit majetek nás, občanů, před požáry. Hasiči jsou nejstarší organizací v naší obci, ale i v celém Hradeckém kraji. První hasičský sbor v Čechách byl založen ve Slaném v roce 1864. A již 10 let poté byl založen u nás ve Smidarech. A jak k tomu došlo? Příčinou toho byly obrovské plošné požáry, které sužovaly naše - tehdy město. Požáry v té době totiž vypadaly trochu jinak nežli dnes, neboť obydlí byla většinou dřevěná, pokrytá šindelem. Z dochovaných dokumentů víme, že Smidary postihly dva velké požáry, kdy jim padl za oběť zdejší zámek a téměř dvakrát vyhořel i kostel s farou a mnoho domků. Další velký požár na Hradčanech dal podnět k tomu, že se tehdy sešli J.Nejedlo, V.Motejl a J.Drbálek a téměř okamžitě založili první Sbor dobrovolných hasičů, do kterého se takřka přes noc přihlásilo 30 členů. Pochopení našli u tehdejší banky Slavie, která jim zapůjčila první stroj. Tehdy hasiči působili v rámci Jičínské župy, později přešli do župy Novobydžovské.

V roce 1924 zakoupilo městské zastupitelstvo nový stroj. Postavili také novou hasičárnu mezi poštou a tehdejším zámeckým parkem. V tomto roce byl také stroj zmodernizován – opatřen motorem, takže odpadlo ruční čerpání. Aby se tehdejší stroj mohl dostat k požárům, používal se koňský příprež, který u nás tehdy zajišťoval dvůr pana Bartla, jmenovitě kočí Štajer, Trejbal a další. Zatímco jiné požární sbory opatrovaly starou techniku jako oko v hlavě, náš stroj byl odvezen do Červeněvsí k zavlažování zeleniny a tam také skončil. Byl dán do šrotu. Škoda.

A pokud jde o zbrojnici? Ta byla součástí našich dětských her. Sem jsme se uchylovali před městským strážníkem panem Kroupou, který nás pronásledoval při hrách na četníky a lupiče kolem kostela a v zámeckém parku. Sem jsme se vždy uchýlili (vlastně do té druhé

části v zadním traktu), kdy z polorozbořeného vchodu vedla cesta do podzemí, kde bylo malé jezírko. Zde jsme se pokoušeli o průzkumy, neboť se říkalo, že odtud vede chodba do podzemí kostela.

Ale zpět k hasičům. Požární technika se neustále zdokonalovala. Stará zbrojnice přestala vyhovovat a postavila se nová na pozemku místního národního výboru. Výstavba byla dílem samotných hasičů v tzv. akci „Z“ pod vedením Václava Jelínka. Ale i ta přestala brzy vyhovovat přidělené cisterně a došlo tedy k její přestavbě - rozšíření. Ta slouží potřebám hasičů dodnes. Podívejme se ještě na členy této organizace, kteří v ní působili mimo členské základny ve výborech a různých funkcích tak, jak šel čas. Tak především to byli starostové: Trejbal, Šimon, Štajer, Laiřr, Hořejšek. Velitelé sboru: Laiřr st., Jánský, Vlasák, Kinčl, Frýda. Jistě by se našla i jiná jména, ale lidská paměť je nedokonalá. Město Smidary bylo vždy významným kulturním střediskem pro široké okolí. I hasiči měli ve 20 – 30 letech svoje divadélko. A to v tehdejší hospodě „U Zajíčků“. I ono tehdy přispívalo svoji troškou do mlýna pestré palety smidarské kultury. Hasiči byli po roce 1918 spolu se Sokolem i významnou reprezentační složkou tehdejších oslav a průvodů. Po roce 1948 už jenom hasiči, kteří jako jediná uniformovaná organizace tvořila vždy čelo průvodu k různým oslavám. Tehdy to byl projev vlastenectví. A dnes? Malý věneček položený u památníku pokud možno nenápadně, jako bychom se styděli za naši historii. Jako bychom se styděli položit zde věnec s patřičnou úctou. Takže ani při těchto příležitostech již nemůžeme vidět naše smidarské hasiče ve slušivé uniformě. Tak snad až příště, zase při nějakém výročí, či nedej Bůh, při nějakém požáru. Požární jednotka ve Smidarech je dnes zařazena do kategorie JPO III s výjezdem do 10 minut, zřizovatelem je obecní úřad, který za ni plně zodpovídá.

Přejme našim hasičům do dalších let mnoho úspěchů, dostatek zapálených členů tak jako byli jejich předchůdci a aktivitu v dalších činnostech například v práci s mládeží, která je jejich budoucností.

100. výročí Šnajdrových slavností ve dnech 6.-8. 1904.

V těchto dnech před 100 lety se konal v naší obci zatím bezesporu jediný, největší a nejslavnější sjezd rodáků Smidar. Bylo to u příležitosti odhalení pamětní desky velkému českému vlastenci, buditeli, spisovateli a básníkovi – **Karlovi Sudimíru Šnajdrovi** na domě čp. 16 ve Smidarech – dnešní dům paní Čížkové.

Slavnosti předcházely velké přípravy a byly vlastně jakýmsi vyvrcholením snah tehdejších vlastenců uctít památku tohoto velkého smidarského vlastence v době, kdy se téměř všude mluvilo německy a kdy se zdálo, že český jazyk navždy zhyne.

O Karlu Sudimíru Šnajdrovi jsme psali podrobně v Ozvěnách smidarska číslo 8 z roku 1994 a proto jenom krátce, pro osvěžení paměti.

Básník a spisovatel, později velký vlastenec se narodil dne 14.12.1766 v Hradci Králové. Psal nejprve německy jako mnoho jiných v tehdejší době a v Německu byl velmi známý. Byl neobyčejně vzdělaný. Po studiu na gymnasiu v Hradci Králové studoval v Německu filosofii. Ve svých dvaceti letech se vrátil do Čech a studoval v Praze práva. Působil na různých panstvích. Do Smidar se Šnajdr přestěhoval roku 1815 z Dymokur. Bylo to po smrti hraběte Josefa Colloreda, kterému byl důvěrným přítelem a po smrti jeho první manželky. Podruhé se oženil roku 1823 s Viktorií – dcerou smidarského učitele Josefa Hladiče. Zde se básník seznámil s předními smidarskými vlastenci a začal psát česky. Jeho prvotinou bylo dílo „Pomoc a nemoc v Čechoslavu“. Nejznámější se však stala balada „Jan za chrta dán“, která vyšla v angličtině a němčině, později byla Klicperou zpracována v činohru. Byl spolu s kaplanem Hanákem iniciátorem založení první knihovny ve Smidarech v r.1820. Po velkém požáru, který v té době zachvátil Smidary a podlehl při něm i zámek, kde Šnajdr nejprve

bydlel, přestěhoval se do domu čp.91 a nakonec do domu čp. 16, kde také v bídě a sužován nemocí roku 1835 umírá.

Na Šnajdra však rodáci nezapomněli. Udržovali jeho jméno stále v podvědomí pořádáním Šnajdrových večerů a 27 let po jeho smrti mu dokonce postavili novogotický pomník na místním hřbitově. Nositeli jeho památky byli hlavně studenti a přední mužové obce. A tak nebylo divu, že nápad uspořádat Šnajdrovy slavnosti a sjezd rodáků byl přijat se všeobecným souhlasem.

Vše se dělo téměř bleskově. Již 23.května byl zvolen řídicí výbor. A za týden již byli známi zástupci všech spolků a okolních obcí, které přislíbily svoji účast. Byl také stanoven program slavnosti s vlasteneckým obsahem. A tak 6.-8. srpna 1904 mohlo vše začít. Měla to být velkolepá slavnost nejenom pro Smidary, ale celé široké okolí. S velkým alegorickým průvodem a spoustou efektů. Ale člověk miní a Bůh mění. Přišlo velké krupobití a zůstalo jenom u alegorického znázornění země koruny české. Ale i tak byl pořad slavnosti velmi bohatý a okázalý.

A kdo byli všichni ti, kteří se o zdar slavnosti zasloužili? Především důstojný pán V.Šrám – tehdejší farář, pánové Feyerer, Kratochvíl, Hartman, Havelka, Čihák, Váša Vacek. Potom jména, která jsou starší generaci důvěrně známá – bratři Motejlové, pán Matysové, Dr.J.Tomáš, Cvach. Paní Řeháková, Procházková, Pršalová, Pižlová, Dejlová, Prokúpková, Javůrková, Drbálková, Zejdlová a další. A pochopitelně všechny spolky, které v té době ve Smidarech byly. Slavnost se také stala prestižní záležitostí tehdejšího zastupitelstva reprezentovaného B.Kobrčem, tehdejším starostou F.Honzákem a celou tehdy městskou radou. Ano, tehdy byly Smidary městem či městysem, jak chcete. Ti starší smidaráci si jistě pamatují oválnou desku na současném domě p.Havlíčka se znakem a nápisem město Smidary, které bylo významným obchodním, sportovním a společenským střediskem pro celé široké okolí. Zde se soustřeďoval život z okolních obcí a bylo zde neobyčejně živo.

Na veřejném životě obce se podílelo mnoho spolků. Sokol, založen roku 1891, Hasiči zal.roku 1874, Sbor dobrovolných vysloužilců, Řemeslnická beseda zal.roku 1890, Ochotnická jednota zal.roku 1864, Učitelská jednota Budeč, Pěvecký spolek, Učitelský sbor, Živnostenský spolek, Okrašlovací spolek. Jak vidíte, výčet spolků byl velmi bohatý a každý mohl najít se svým koníčkem uplatnění v některém z nich.

Ochotnická jednota hrála divadla. Podobně si počínali i hasiči, kteří měli svoje jevišťačko v hostinci „U Zajíčků“, kde se hrály hry, aktovky a dokonce si troufli i na operetku. Divadla se hrála i v přírodě. Například na radnické zahradě „Hoši od Zborova“ či na ještě nezdevastovaném parku u školy zase známá „Maryša“.

Většina spolků postupně zanikla, tak jak přicházel pokrok a měnila se společnost, ale i politická situace. Hlavně po roce 1918, kdy vzniklo samostatné Československo. Jeden ze spolků, který zanikl a který byl založen kanovníkem V.Malým, lékařem Janem Tomášem a Janem Javůrkem, tehdejším tajemníkem a dalšími předními osobnostmi Smidar byl Okrašlovací spolek. Po něm nám dnes zůstalo upravené prostředí kolem kostela včetně výsadby a pískovcové terasy (opravené minulým zastupitelstvem). Zasadil se i o zeleň na náměstí. Rovněž kaple na hřbitově (dnes postupně upravovaná na rozlučkovou síň) byla jeho dílem. Zasadil se i o vybudování chodníků na nádraží (dnes již zničené). Představte si, jak potřebný by byl takový spolek dnes. Kdyby existoval, jistě by se změnilo prostranství u zdravotního střediska, jinak by asi vypadal pomník u pošty, který minulosti občané ze sbírek postavili jako hold legionářům z naší obce a z okolí. I skládka odpadu by asi vypadala jinak. Jistě i další místa by se změnila v pěkná, upravená a ozeleněná prostředí.

Tehdejší Smidary byly střediskem, kde občan měl k životu vše potřebné. Kulturu reprezentovala Ochotnická beseda, Hasiči a Sokol. Byla zde všechna potřebná řemesla – kováři, bednáři, koláři, truhláři, krejčí, švadleny, ševci, zámečníci, sedláři. Mohli jste si dát opravit kolo k panu Volechovi, dát ušít oblek u pana Hloucala nebo jinde, šaty do tanečních

vám ušily např. slečny Deylovy. Vše od železa nabízel obchod pana Tauchmana, nábytek zhotovili zdejší truhláři, opravy tehdejších strojů nabízela firma Bucek. Příjemné posezení u něčeho sladkého a přírodní nefalšovanou zmrzlinu jste mohli najít v cukrářství pana Zástěry. Kuželky jste si mohli zahrát v nejméně třech hospodách a jen tak posedět v dalších čtyřech. Smidary měly dva mlýny a řemesel a obchodníků zde bylo plných 72. Ano, 72 obchodů a řemesel zajišťovalo potřeby obyvatel. Občan měl vše k dispozici, nikam nemusel dojíždět. Vše pěkně doma.

Tak to jsme si přiblížili dobu a společenskou atmosféru obce, kdy se konaly Šnajdrovy slavnosti a sjížděli se rodáci Smidar z dalekého okolí. Pro představu čtenářů uvádím pořad slavnosti z dostupných materiálů a ukázky propagace výrobků a služeb bývalých zdejších podnikatelů.

Sdružené korporace ve Smidarech

za souhlasu veškerého občanstva pořádají ve dnech 6., 7. a 8. srpna 1904 pod protektorátem sl. městské rady ve Smidarech

sjezd rodáků a všech přátel

a odhalení desky básníku a buditeli

K. S. ŠNAIDROVI.

V sobotu dne 6. srpna:

O 8. hodině večer v sále městské „Radnice“

AKADEMIE

s proslovem „O literární činnosti K. S. Šnaidra.“ Přednese Cyrill Honzák, technik. Zpěvní a hudební čísla. Aktovka

V neděli dne 7. srpna:

DOFOLEDNE:

1. Budíček.
2. Vítání přibylých rodáků a hostů na nádraží.
3. O 11. hodině vzájemné pozdravení rodáků a přátel ve dvoraně městské radnice a zvolení předsednictva sjezdového.

DOFOLEDNE:

1. O 1. hodině seřazení slavnostního průvodu v ulici k mlýnu „Medřiči“ a pochod městem.
2. Uvítání rodáků a hostů protektorátem.

3. Slavnostní řeč před deskou Šnaidrovou. Prosloví zemský advokát p. JUDr. Karel Motejl.

4. Odhalení pamětní desky a odevzdání její v péči městu.

5. Lidová slavnost na náměstí a koncert.

Národní tance dětské. Panoptikum. Zvěřinec. Kolotoč. Loutkové divadlo. Tombola. Buffet. Kavárna. Konfety, serpenty a různé atrakce.

6. Večer osvětlení města, ohňostroj a lampionový průvod.

V pondělí dne 8. srpna:

1. O 9. hodině ranní requiem.
2. Průvod na hřbitov a řeč u pomníku K. S. Šnaidra k rodákům.
3. O 12. hodině polední společná hostina ve hlavní dvoraně městské „Radnice“.
4. Večer o 8. hodině:

ooooo VĚNEČEK. ooooo

FRANTIŠEK ZIMA,

oprávněný mistr zednický ve Smidarech
provádí veškeré stavby,
přestavby, opravy a práce v obor tento
spadající co nejsolidněji.

V případě potřeby račte se s důvěrou na mne obrátiti.

František Vach ve Smidarech

(u kostela).

Smíšený obchod, prodej kávy, cukru,
potravin a zboží koloniálního.

Leopold Stránský,

hodinář ve Smidarech

doporučuje ct. občanstvu

hojný výběr nástěnných a
kapesních hodin, budíků,
zboží zlatého a stříbrného,
vše za ceny nejlevnější.

Brejte a skřípee.

Správký zhotovují se levně a se zárukou.

Velkodílna hospodářských strojů

JAN BUCEK, SMIDARY

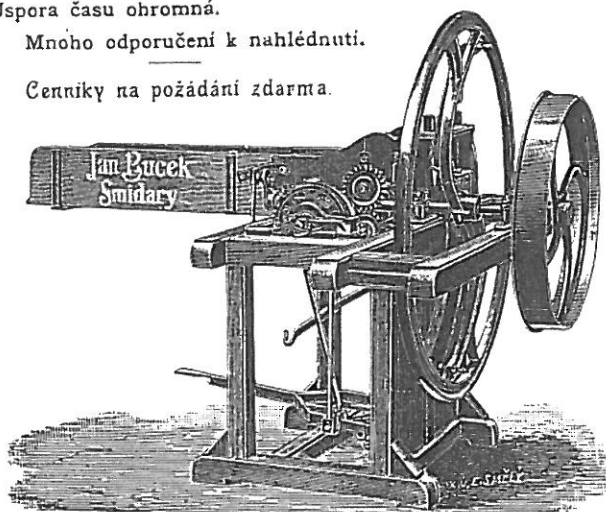
doporučuje své

chvalně známé hospodářské stroje, jako: žentoury, mlátičky s patentními lůžky pružinovými, které předčí všechny známé soustavy svým **lehkým chodem**, otáčecí pastorky, čističí mlýnky, osvědčené řezací stroje (excentrické) se šlapadly a t. d.

Úspora času ohromná.

Mnoho odporučení k nahlédnutí.

Cenníky na požádání zdarma.

Dále doporučuje své osvědčené, velice praktické

prací stroje se ždímadly,

kteří se stávají v každé domácnosti nezbytnými.

Obchod smíšeným zbožím

firmy F. Drbálek ve Smidarech.

Založen r. 1867.

Ant. Volech,

stavební zámečnictví
ve Smidarech

odporučuje svůj závod ku provádění všech prací do oboru tohoto spadajících.

Přesné a vkusné provedení.

Josef Pižl,

závod klempířský, Smidary.

Veškeré práce stavební a v tento obor spadající provádí co nejrychleji a nejsolidněji.

Zboží zinkové, koupací vany, konve a pod.

Ant. Novotný, modní síň pro pány

VE SMIDARECH.

Zhotovují se obleky z vlastních i přinesených látek

— Rychlé a solidní provedení v nejmodernějším střihu. —

Lukáš Rosůlek,

dekorativní malíř a natěrač
ve Smidarech.

Nejsolidnější obsluha při nejlevnějších cenách.

MIKULÁŠ TICHÝ, CUKRÁŘ A HOSTINECKÝ

— VE SMIDARECH —

DOPORUČUJE CT. OBECENSTVU SVŮJ HOJNĚ ZÁSOBNÝ SKLAD VŠEO DRUHŮ CUKROVIN, ČOKOLADY A LIMONÁD. — TĚŽ SVŮJ NOVĚ ZAŘÍZENÝ HOSTINEC Č. 25. —

VÁCLAV HARTMAN

Smidary a Nová Paka.

Sklad prken a dříví, veškerých druhů prken, latí, šindele, latí tříhranných pod lepenku.

Dodávám **dříví na stavbu** buď řezané nebo sekané.

Ve své **dílně tesařské** zhotovují veškeré konstrukce vazeb pro stavby hospodářské i průmyslové.

Sklad lepenky a nátěru na střechy, karbolineum, nátěr na dřevo.

Sklad hornoslezského a kovářského uhlí v malém i na celé vagony. **Tašky** francouzské i falcové, obyčejné, **trubky** trátiřodní (jen v Pace). **Umělá hnojiva,** vápno ku hnojení i pro potřebu stavební, cement, rákosové rohože, jakož i veškeré potřeby stavební i hospodářské.

Velocipedy a šicí stroje

JOSEF RÖHR ve Smidarech

šíslo 36.

vyrábí z nejmenších anglických součástí za nejlepší uznání kola „B. S. A.“

Jiné druhy kol všech známých firem jsou stále na skladě.

Taktéž veškeré potřeby a součástky cyklistické nejlepší jakosti v nejhodnější výběru.

Opravy všeho druhu

se vyřizují co nejsolidněji a nejlevněji.

Modní síň pro pány
Alois Pršala,
Smidary

vedle radnice.

Speciální sezonní novinky v suknech, jakož i úprava oděvů nejmodernějších střihů.

Doporučuje vedlejší, chvalně známý sklad střihů, modního zboží a prádla

HOSTINEC „V DLABŮ“

milo přokvapí kužele svou útulnou zahradou, jakož i k zábavě pěkně zřízeným kuželníkem.

Pivo čepuje se tam chvalně známé novopacké, různá vína, limonády, sody a coly. Kuchyně výborná, domácí, je známá široko daleko.

— Znavený turista. —

Od r. 1845 stávající obchod a r. 1868 protokolovaná firma

JOSEF BABÁK VE SMIDARECH

doporučuje svůj závod zbožím tkaným všeho druhu, potřebami pro krejčí, zbožím osadním a smíšeným.

Doporučuje svůj sklad voskových svíček, věnců z umělých květín, vhodných stuh na lábory a jiných potřeb pohřebních.

S obchodem spojen koncesovaný prodej líhovin, c. k. tabáku a cenných známek, jakož i stálý sklad hornoslezského uhlí. Kalendáře, modlitební knihy, pohlednice a filálka „Národní Politiky“ a jiných časopisů.

Bohumil Steiner,

hostinec a výroba líhovin

VE SMIDARECH.

Pivo z právovarečného pivovaru v Novém Bydžově.

Štinná zahrada. — Kuželník.

SJEZDY SPOLUŽÁKŮ PO LÉTECH

Dne 26. června 2004 měli sjezd spolužáci ze školních let 1956 – 1959, bylo to v pořadí třetí setkání. Začnu ale úplně od začátku.

První sjezd jsme měli po 37 letech v roce 1996. Nechá se říci, že to bylo setkání poznávací. Bylo nás hodně, kteří jsme se viděli naposledy jako 14 leté děti a nyní jako jedenapadesátníci. Zjistili jsme, že bychom se mnozí na ulici nepoznali.

Rádi jsme se šli podívat do naší staré školy, kde je nyní Svaz chovatelů drobného zvířectva. V naší třídě v době výstavy sídlí okrasné ptactvo. Pak jsme navštívili novou školu, kde je ředitelem náš spolužák Mírek Drofa. Pochopitelně se nedají obě školy srovnávat jak rozlohou tak vybavením.

Uctili jsme památku našich zemřelých pánů učitelů: Doležala, Šimona, Matějce a paní ředitelky Wagnechtové. Bohužel jsme uctili i památku našich třech zemřelých spolužaček.

Jak už to bývá, na všech třech sjezdech jsme si povídali. Nejprve co jsme dělali po ukončení povinné školní docházky. Takže to byla střední škola nebo učební obor, pak zaměstnání, založení rodiny, děti a už i vnoučata. Nyní na posledním sjezdu jsme probírali i odchod do starobního důchodu a naše aktivity v penzi.

K dobré pohodě nám hraje náš třídní pan učitel Karel Příbyl se synem. Při dobrém jídle, pití, zpěvu a povídání nám setkání krásně ubíhají. Po tradiční závěrečné písničce Dobrou nocse rozcházíme s přáním, abychom se opět za tři roky ve zdraví sešli.

Miloslava Špinková, Vinary

Na snímku jsou zachyceni žáci osmileté střední školy ve Smidarech na závěr školního roku 1952/53. Uprostřed sedí ředitel školy M. Drofa.

ROK 1959

Nový rok 1959 začínal deštěm jako roku minulého. Celé odpoledne bylo deštivé. Odpoledne bylo jasno. Vyslechli jsme si projev presidenta republiky Antonína Novotného.

Zaznamenávám na tomto místě 3. leden. Pokus o vystřelení rakety na Měsíc – provedli sověští vědci. Kolem 10. ledna mrázky -6°C , beze sněhu. V polovině ledna mrazy -10°C , jasno, málo sněhu. Potom přišla obleva a trvala až do konce měsíce. Únor málo sněhu, počátek syrový, vlhký, nevlídný, krásně chřipkový. Kolem 10. února začly mrazy a po nich ke konci února obleva, vlhko a na únor dosti teplo. Začátkem března krásně, tak krásně, že začaly polní práce. Duben chladný a deštivý k tomu. To silně zpožďuje polní práce. Květen je střídavý. Stále chybí teplo. Konečně přišel pravý květen. Teplo a deště májové. Příroda nespěchá, přímo letí. Neosychá pastuchova hůl, stále zlobí deště. Pak přišly pěkné časy o žních a na podzimní práce. Vcelku tedy rok příznivý, práce byly včas hotovy, úroda až na píce krásná. Počasí se ustálilo a nastalo tvrdé, suché počasí. Nouze o vodu, těžko se oře a seje. Teprve listopad přišel s malou vláhou. Konec roku deštivý a to trvalo až do 31. prosince. Vánoce blátivé.

Smidary mají 1036 lidí – jeví se malý pokles proti loňskému roku. Nejstarší občankou je ve Smidarech paní Marie Tyrychtrová /89 let/. Poměry náboženské se nezměnily, snad návštěva kostela ještě poklesla. Budovy školní nevyhovují a proto se letos naply všechny páky, aby se konečně začlo stavět. Nová škola je nutná. Místo je zvoleno a na podzim v roce 1960 se začne s přípravnými pracemi. Ředitelem školy Oldřich Záveský.

Bydlení se zlepšuje, i když je dosud nouze o byty. Průmyslové podniky by měly postavit alespoň několik bytových jednotek ročně. Standart životní stoupá.

Ceny nejdůležitějších potravin v roce 1959: (Průměrná měsíční mzda: 1140,-Kčs)

Mouka.....kg.....	3,80 Kčs	Cukr.....kg.....	9,50 Kčs
Máslo.....kg.....	38,- Kčs	Mléko.....1 litr.....	1,80 Kčs
Maso.....1 kg.....	24,- Kčs	Chléb.....1 kg.....	2,60 Kčs
Houska.....1 ks.....	0,35 Kčs	Brambory.....1 kg.....	0,60 Kčs
Káva.....1 kg.....	170,- Kčs	Kakao1 kg.....	140,- Kčs
Šaty pánské	270,- – 1.200,-Kčs dle kvality		
Šaty dámské od 25,-Kčs – 600,-Kčs			
Botky.....	150,-Kčs		

U nás ve městě jsme v tomto roce žili klidně. Snažili jsme se ze všech sil zlepšit svůj životní úděl, zpříjemnit si zábavou a vzájemnou shodou svůj život. To bylo správné. Vím i o nedostacích. Naříkáme na to i ono. Proč se neudělalo to, proč jinde atd. Proč je naše mládež jiná než bychom si přáli? Nechme lamentací, ty nepomohou. Položme ucho na srdce mládeže, poslechněme jeho tep, vraťme se na chvíli o 40 -50 let zpět a srovnávejme! Pak teprve vyniknou chyby dnešní mládeže a když odečteme ty, které jsme dělávali my také, nebude jich tolik.

Rok 1960

Rok 1960 byl rokem příprav na III. Pětiletku. Bude skončen proces socializace společnosti a už se přikročí k přechodu ke komunismu. Už letos je řada závazků, že tato pětiletka bude skončena za pouhé 4 roky. Byl rokem voleb, nové naší ústavy, kdy byla vydána nová socialistická ústava a naše vlast dostává novou zkratku: ČSSR. Byl rokem velikého rozmachu

techniky a zvláště astronautiky. Konečně byl rokem abnormální úrody po všech stránkách. Není pamětníka, aby tak sypalo obilí, aby narostlo tolik řepy. Úroda ohromná, cukrovary zasypány řepou, pracovaly plnou parou a i tak kampaň trvala nezvykle dlouho. Zemědělských strojů je stále ještě nedostatek a to se projevuje v náročných pracích. Tam pořád ještě hraje lidská ruka prim a měla by přitom hrát doprovod. Rádi pozorujeme nové a nové stroje, jimiž JZD doplňují svůj strojový park a přiznejme si, že často uvažujeme, na co ten který stroj je. Jistě v pečlivých rukách vykoná veliký kus práce! Za druhé: v pečlivých rukou. Tady je tu a tam nedostatek. Každý stroj chce dobré zacházení, opatrnost, včasné uložení! I tady je pokrok, pravda, ale pořád ještě stojí secí stroje na lijáku, valníky v blátě a žádný neslyší náрек pneumatik. A co to utíká peněz na údržbu. Tak tady přiložit ruku k dílu a zopakovat si slova prez. A.Zápotockého: Každý buď hospodářem na svém pracovišti! V roce 1960 dochází ke spojení tří družstev a to: Červeněvsí, Smidar a Křičova v hospodářský celek. Předsedou společného JZD byl zvolen František Stoklasa z Červeněvsí.

Průmysl, řemesla, obchod.

Ve Smidarech zůstávají dvě továrny: přádelna, která změnila vedení a také jméno. Dnes se jmenuje Tiba n.p. a má své středisko ve Dvoře Králové. Pracuje se na 3 směny. Druhá továrna se jmenuje „Průmysl prádla“. Pracuje na jednu směnu a zaměstnává lidi z celého okolí.

Řemesla: kolářství, dnes zapojené do socialistického sektoru, pracuje výhradně pro JZD. Dále l zámečnick, obuvník, krejčí – sektor soukromý a pak „Doska“ Smidary. Tam pracují různé profese a dále se rozrůstá o další členy. Vedoucím je důchodce Bohumil Novotný. Jaké jsou u nás obchody: Průmyslové zboží – vedoucí p.Řeháček – obchod v domě 96, 2 masny a to v domě čp.252 – vedoucí p.Březina a v domě čp.105 – vedoucí Bedř. Douda, obě na náměstí. Cukrárna – ved.Božena Matysová, dům čp.99. Uhlý sklad byl v r. 1960 ve Smidarech zrušen, ale uhlí v drobném prodeji se vydává každé pondělí v domě čp.103. Jsou zde dále 2 potravinové obchody /Jednota/ v čp.19 – ved. Josef Jelínek a obchod mléčnými výrobky v čp.109 – ved.p.Blažková. Dvě Pohostinství a to v domě čp.42 – ved.Františka Bradnová, a v domě čp.152 – ved. Ludmila Doležalová. Mimo to je zde jedna nádražní restaurace, také vlastně pohostinství v domě čp.215 – ved.p.Drašíková. Ve Smidarech je výdejna léků novobydžovské lékárny v domě čp.102. Léky se vydávají denně, mimo úterý a sobotu. Máme zde Chemodrogu v domě čp.107, vedoucí Jaroslav Škaloud a tam je i čerpací benzinová stanice, ved.Věra Vaníčková. Prodejna obuvi Svit v domě čp.22 – ved.Vil.Vambera, dále obchod hračkami a papírem v domě čp.101 – ved. Jarmila Dubská. Dvě prodejny tabáku – soukromá paní Havránkové a sektor socialistický – ved.Jarmila Dubská. Dále jedna konfekce v domě čp. 157 – ved.Blanka Bednářová a obchod látkami v domě čp.17 – ved.Jaroslav Tichý a hned vedle v domě čp.18 holičství a kadeřnictví – ved.Josef Kryl. Ve Smidarech je Státní spořitelna v domě čp.282, která pečuje o peněžní záležitosti našich občanů.

Národní výbor: MNV ve Smidarech.

V červnu probíhaly v ČSSR volby do MNV, ONV,KNV a do parlamentu. Předvolební schůze byly pěkně navštíveny od 50 -250 lidí. Naše městečko se politicky sloučilo s osadou Červeněvsí a Křičovem. Předsedou MNV byl zvolen Karel Tyrychtr, tajemníkem MNV Josef Vlášek. Jedinou politickou stranou ve Smidarech je KSČ. V roce 1960 bylo započato se stavbou nové požární zbrojnice na dvoře Radnice v domě čp.252. Bude dokončena v r.1961 – postavena brigádnickou svépomocí členstva. V roce 1960 byla MNV zakoupena pro PO motorová stříkačka, jako dopravní prostředek pak nákladní auto od vojenské správy.

Kultura: Obstarává ji Osvětová beseda (ved. František Šmidrkal – učitel devítiletky), komise MNV pro záležitosti školy, tělovýchovy, kultury a osvěty. Vedoucím je František Šimon – učitel, jeho zástupcem František Němec, úředník Průmyslu prádla, za školu vedoucí Oldřich Závěský a tělovýchovná organizace Sokol. Předkládají občanstvu hodnotné divadelní hry,

přednášky, besedy a koncerty. Účast bývá slušná. Státní kino, vedoucí Josef Pulec, uvádí hodnotné filmy. Hraje se ve středu (odpoledne pro děti, večer pro dospělé) v sobotu zrovna tak a v neděli taktéž. Návštěvy uspokojují. Jako červená nit se táhlo rokem 1960 úsilí o uskutečnění stavby nové školy pro naše děti. Vždyť jde o 300 budoucích občanů, kteří se dnes krčí v nevyhovující budově, kde si už po léta ničí zrak a na zdraví nezískávají. Nová škola – to je alfou i omegou snah všech našich občanů bez rozdílu.

Končím zápis přáním, aby nás rok 1961 našel zdravé a silné s nezlomnou vírou v krásnou budoucnost a s neutuchající snahou vybudovat naše město vpravdě co nejlépe a vybudovat tak i naši krásnou domovinu. Řekněme si každý z těch patnácti stovek lidí s Palackým: Já aspoň, ať jsem jakéhokoli rodu a už i poslední jeho potomek, tož za povinnost pokládám, pracovat tak, aby alespoň nějaká památka po mně zůstala v dějinách našeho města.

ROK 1961

První leden je krásný, skoro jarní den a vyslechnuto novoroční přání pres. republiky Antonína Novotného. Dnes 16. ledna se stále vozí řepa do novobydžovského cukrovaru – stále se oře. Příroda dosud neodpočívala. Konec ledna slušnější mrazy, pak zase déšť a vůbec ne sníh – teplo. Únor spíše deštivý a počasí skoro jarní. Březen velmi pěkný, už je tu jaro a příroda se neprobouzí, poněvadž neusnula, jen na půl oka zdřímala, jako zajíc. Ovšem první jarní den si zahrál na Martina a přijel na bílém koni. Duben velmi pohodlný a v květnu se už pracuje na řepách. Červen – deště, stouply vody, zvláště naše Javorka se k našim zemědělcům zachovala macešsky. K Javorce a našim řekám vůbec. My, co už žijem chvíli ve Smidarech, víme, co už škody natropily na naši úrodě a jak každoročně ochuzovaly náš stůl i když se líbily rybářům a vodnímu ptactvu i stromoví. A věřím, že rok 1961 jim jasně řekl: Memento mori! Ne sice tak doslova, ale spoutal je jak se patří a vykázal nové, široké koryto. Znamení věc! Cidlina byla na podzim k nepoznání, tvářila se dobrosrdečně a ni trochu nápadu se rozlítí. I dětem odřekla klouzačky! Tak zkrotla! A koncem roku dochází i na zlou Javorku! Počkej, jak tě přejdou na jaře rupy, jak pojeděš svým korytem! Později krásné žňové počasí, úroda pěkná. Podzim – jen samá chvála na počasí, sklízelo se dobře. V roce 1961 se připojilo k našemu JZD loučohorské JZD a tak družstvo Nová cesta má 4 JZD a opravdu, chcete-li přehlédnout spojené lány, musíte až na kopec loučohorský, abyste viděli až ke Starému Bydžovu, kam až sahají hony našeho JZD. Je spravován představenstvem se sídlem v Červeněvsi. Vedoucím družstva byl zvolen Oldřich Jánský z Červeněvsi.

40 LET KSČ V NAŠÍ OBCI

Vedoucí politickou stranou ve Smidarech je už od roku 1948 KSČ, která je iniciátorkou všeho dění politického, hospodářského, kulturního i sociálního. Vzrostla ze skromných začátků od roku 1921 do dnešního dne na velkou, dobře organizovanou a disciplinovanou složku o 224 lidech, kteří kráčí směle kupředu dnes už od socialismu ke komunismu. Abych aspoň trochu radost učinil výzvě s. Barty, člena kulturní a školské komise ONV v Hradci, podám v kostičce dějiny naší smidarské KSČ.

O volbách do obcí v r. 1919 dostaly socialistické strany 14 členů ze 24 v obecním zastupitelstvu. Přičinil se o tento výsledek učitel Bohumil Kysela. Generální stávkou v prosinci 1920 v Novém Bydžově se zúčastnily obě naše tkalcovny. Šlo se v průvodu s praporem do N. Bydžova a účast byla velká. Roku 1921 po 14. květnu byla ustavena KSČ ve Smidarech. V čele jí stál s. František Hartl. 48 členů se shromážděvalo v hostinci „U Zajíčků“. Rok 1933 to už kráčela fašizace dost hlučným krokem a už všude se o ní rokuje, konají schůze, mluví se o obraně. Tábor lidu v blízkých Chotělicích. Podepsání smlouvy se SSSR – přijato s nadšením, noviny šly „nadračku“. V SSSR se všichni naši lidé, nejen komunisti, zhlíželi. Parlamentní volby 1935 dopadly pro KSČ úspěšně. Rok 1938 – obsazení Rakouska. U nás již od roku 1937

dělostřelecký pluk 13., staví se opevnění v pohraničí a jiná vojenská opatření. 1. Máj 1938. Ze Smidar odešel mohutný průvod s prapory z radničního dvora do Nového Bydžova. 21. květen a 23. září – mobilizace! Přijata a chtěli jsme za svobodu bojovat. Rukovalo se. Ale velké zklamání, když na nátlak západních mocností – byla odvolána. Zrada! To vyslovila ústa komunisty, jako maloročníka, řemeslníka – prostě každého. Velký rozruch. Mnichov u nás? Hanba Anglii, Francii! Chválen SSSR. Přišla okupace – Němci ve Smidarech. Vlna zatýkání. Poslouchal se cizí rozhlas, snad v každém domě – pověstné Churchilky. Všichni jsme si věřili. Také tu byl ruský zajatec. Byl chycen četníkem, na četnické stanici nakrmen a – zase jím „utekl“. Jaké lepší vysvědčení našim četníkům. Květen 1945: Nebylo rozdílů politických. Ty byly událostmi setřeny. KSČ byla všude i zde. A Rudá armáda se u nás nějak vítala! Oba naše tovární podniky znárodněny, ustaveny závodní rady. Pozemková reforma u nás poprvé provedena r. 1924. Revize pozemkové reformy provedena r. 1949 – provedla KSČ. JZD založeno 1953 – III. typ – předsedou s. Václav Rouha. Od nás odešlo do pohraničí hodně rodin, vesměs rodiny komunistů. Únor 1948 – účast závodních rad a rolnických delegací v Praze. Teď ještě něco z roku 1961 o KSČ. Tohoto roku začal fungovat Místní výbor strany, jemuž podléhá celkem 7 dílčích organizací. Jak KSČ oslavila „čtyřicítku“ svou? Dne 10. května se uskutečnila beseda se zakládajícím členem strany Karlem Tyrychtem. Účast okolo 400 osob. Dne 14. 5. – Slavnostní zasedání MVKSČ v Sokolovně – program hodnotný, důstojná oslava!

Tělovýchovná organizace SOKOL

Má 130 členů a stará se o tělesnou výchovu naší mládeže, dorostu i členstva. Má své oddíly: kopaná, stolní tenis, oddíl divadelní, oddíl kuželkářů a letos je snaha ustavit oddíl ledního hokeje. Po smrti předsedy Břetislava Kynčla, byl na výroční členské schůzi zvolen předsedou František Havelka, úředník „Tiby“ ve Smidarech. Jednatel František Vaníček, profesor na dvanáctiletce v Hradci Králové, místopředsedou Václav Kubánek, zubní technik ve Smidarech. Budova sokolovny byla udržována v pořádku. Trochu poklesla touha po cvičení, to ovšem je pravidelný pokles po vypětí o II. spartakiádě.

ČSPO – Československá požární ochrana

Má 37 členů. Předsedou je učitel František Šimon, jednatel Jan Končický, velitelem Václav Kynčl. Nové zbrojnice se dnes už využívá. Chybí ještě fasáda, je nutno dokončit elektrickou instalaci a plechové dveře ke skladišti pohonných látek. Organizace školí i požární složku CO.

Obecní knihovna

Správcem knihovny je učitel František Šimon. Knihovna má 2950 svazků a je umístěna v I. poschodí Radnice v místnosti suché a vzdušné. Knihy jsou naučné i zábavné. Čtenářů je 145, výpůjček 2850 – průměrně na čtenáře 20 výpůjček. Poplatek (půjčovný) je 10 haléřů. Knihovna má čtenářský kroužek, kde jsou tyto časopisy: Rudé právo, Literární noviny, Svět v obrazech, Pochodeň, Tvorba, Ogoňok, Svět sovětů, Krokodýl, Pravda. Ruské časopisy jsou zasilány zdarma. To vše se stará o kulturní život našeho člověka.

Zábavy a sport

Zábav bylo dost – plesů sedm, potom taneční zábavy ČSM. Vše bylo slušně navštíveno, slušně aranžováno a i slušné. Byly i zábavy programové (Silvestr) a měly dobrou úroveň. Vše se konalo v sokolovně. Je řada lidí, kteří hledají zábavu i jinde. Třeba rybářský sport! Krásný a pro nervy vpravdě zázračný lék. Je u nás hodně rozšířen, škoda, že pro zemědělství tak důležité „průhraby“, jsou krajně nepříjemné tomuto sportu. Jiní se zase „zhlédli“ v myslivosti. Je to pěkný sport, ne levný, dnes dobře organizovaný a plní dobře své poslání. Nejen odstřel zvěře, také její pěstování. Zvěře, až na koroptve, přibývá.

Máme odbor kopané u tělovýchovné organizace Sokol – jeho stanoviště a hřiště je v Červeněvsi – vychovává se dorost. Fanoušků tohoto sportu je ve zdech našeho města plno.

Hokej u nás letos znovu ožil, má dobré podmínky a hodně příznivců. Kuželkáři, odbor Sokola, mají svůj „plán“ a hladí jej a leští každou neděli a svátek dopoledne. Kuželkářů je dost a i dobrých a hodně mladých. I zahrádkářů je u nás dost a také vzorných – máme svůj spolek drůbežnický od r.1961 a tak každý si může vybrat a přijít na své.

A teď slovo, které chce ukončit 399 tý rok trvání našeho městečka, na dvěře klepe už 400stý rok, čtyřsté výročí tvé, ty tiché a skromné městečko, v údolí Cidliny. Mělo jsi své velké panství a dlouhou řadu svých vrchností, které, ač jsi jim dalo vše, co jen bylo možné si přát, tě – až na malé výjimky – skoro ani neznaly, peníze vydřené na tvých lidech, plnými hrstmi v cizáckých rozhazovaly městech a lásky té nejmenší k tobě nepocíťovaly, mělo jsi své továrny, svůj smidarský lid, který tě jedinečně měl a má dosud rád, mělo jsi své dny slávy i utrpení, své budovatele i dobyvatele, své povodně a požáry, mělo jsi své básníky, učitele i kněze! To vše rylo tvé dějiny v mysle tvých občanů, a jen jednomu jedinému z nich, faráři zdejšímu Václavu Šrámovi, vtiskla veliká láska k tobě do ruky pero, aby napsal tvé „Paměti“. Leží na tvém „cintoriu“ uprostřed pluku svých dobrých farníků a dříme svůj věčný spánek v zemi, kterou měl rád, s vírou ve své Smidaráky. Jistě naň vzpomenu v roce 1962 s láskou a vděčností a položí kytičku kvítků ze svých družstevních honů, aby uctili jeho světlou památku. Smidary žijí ve svém údolí mezi sobě věrnými řekami Cidlinou a Javorkou. Kolem pole a louky, ryby ve vodách a bzučící včelky, ptactvo i zvěř – toť všechno smidarských lidí. Já, který mám rád Smidary bych nerad viděl a toho se dožil, aby náš lid napodobil staré vrchnosti, aby jak dříve řečeno, vše bral a tobě město, nic nedal. Víím, že to neudělá, že bude své město milovat a proto i budovat a zvelebovat. Chci – a slibuji to sobě – a sobě se nerado lže – chci tedy tobě, ty milé a k svým břehům vlídné městečko, vybrati ze vzpomínek Šrámových dosud svěží snítky i s kvítky a uvítí malou kytičku ve formě „kroniky“ a dám ti ji k tvému velkému výročí – dá-li Bůh – já jsem člověk věřící – zdraví a sílu.

Bud'te naší chloubou a ozdobou svého údolíčka, naše milé Smidary!

Dne 18.2.1962

Z kroniky O.Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

Příprava ustavující schůze KSČ ve Smidarech v hostinci "U Zajíčků". Třetí zprava Frant.Hartl, po jeho pravici jeho dvě dcery.

SPOLECENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

14.5.04 Aneta Kopecká, Smidary	26. 7.04 Kristián Dostál, Chotělice
2.6.04 Valérie Kuncová, Smidary	11.10.04 Sabina Nováčková, Chotělice
4.6.04 Kristýna Zajícová, Smidary	13.10.04 Kristýna Zmítková, Smidary
30.6.04 Lukáš Rygl, Smidary	1.11.04 Klára Drábková, Červeněves
12.7.04 Eliška Cejnarová, Smidary	

ÚMRTÍ

1.7.04 Jaroslava Vlášková, Smidary	21.7.04 Gustav Drahokoupil, Chot.
4.7.04 Miroslav Lukeš, Chotělice	17.9.04 Otakar Kubišta, Smidary
5.7.04 Milan Šefara, Chotělice	3.10.04 Václav Vaník, Chotělice
7.7.04 Marie Němcová, Červeněves	10.10.04 Josef Hlavatý, Smidary
12.7.04 Jan Mrákota, Smidary	25.10.04 František Žemlička, Sm.
13.7.04 Květa Deylová, Smidary	9.12.04 Jaroslav Pejřimovský, Sm.
14.7.04 Blanka Bednářová, Smidary	

SNATKY

29.7.04 Jan Bohutínský a Dana Štefanová	14.8.04 Roman Marek a Daniela Ronková
--	--

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V druhé polovině letošního roku bylo uskutečněno 2x vítání nových občánků. Dne 28.8.04 to bylo pět dětí a dne 27.11.04 čtyři děti.

ROZLOUČENÍ DĚTÍ S MATEŘSKOU ŠKOLOU dne 24.6.04 v počtu 11 dětí.

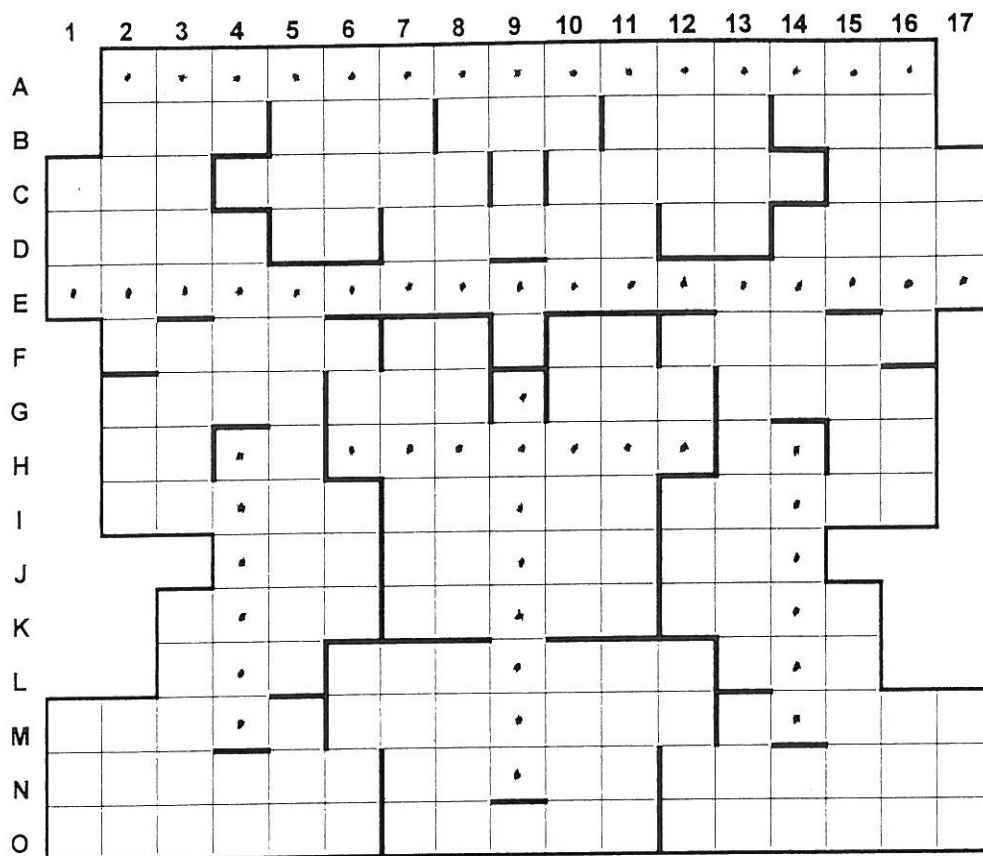
JUBILEA - SNATKY

Dne 17.7.04 oslavili manželé Alžběta a Zdeněk Svárovských z Chotělic zlatou svatbu.
Dne 28.8.04 zlatá svatba manželů Libuše a Václava Němečkových z Chotělic.
Dne 14.11.04 oslavili diamantovou svatbu - tedy 60 let společného života manželé Vlasta a Cyril Blažkovi ze Smidar
Dne 20.11.04 zlatá svatba manželů Marie a Ladislava Zátrokových ze Smidar.

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME

Marie Zavadilová
matrikářka

KŘÍŽOVKA

LEGENDA:

Vodorovně:

A. **TAJENKA** č. 1 - B. Barva v kartách či velehorský štít;dětský "letadlo" (é=e);mořské pobřeží;důlní pracoviště;řec."vzduch"
C. Otrok;újma;předložka se 6. pádem či chem.zn. kyslíku;poprsí;nepřavdy - D. Úděl;st.vztaž. zájmeno; fáze skoku;
angl.předložka před infinitivem; něm. zápor - E.**TAJENKA** č. 2 - F. Surovina na zátky;SPZ Rychnova n.Kn.;spojka
slučovací;iniciály franc. malíře tahit. dívek;stát v Asii - G. Něm."jasný";něm. "úhoř";zkratka délkové míry;španělsky
"zlato";vojenská jednotka - H. Solmizační slabika či karetní hláška;slovenské zvrát. zájmeno;**TAJENKA** č. 3;kůň;vztaž.
zájmeno - I. Krátkokřídlý pták;trn;slovenské muž. jméno-J. Jednotka informace;zasněná;daň.ident.číslo - K. Travnatá rostlina
(Luzula);vláčet;spojka -L. Cizí žen. jméno;tma;SPZ Olomouce -M.Město na Sumatře;báje (obráceně);stanový díl či plachta -
N. Oblast zemské kůry;díra;obyvatel slovenského města - O. Stát v Sever. Americe;amer. město na řece Snake;rusky"pes".

Svisle:

1. Společenství včel;polévkový knedlíček - 2. Pásek/řemen;kus ledu;papoušek - 3 Část Prahy;rus.muž. jméno;stavební směs -
4. Označení vozidel Dánska;měk. souhláska;nigerijský kmen;**TAJENKA** č.4;chem.zn. galia - 5. Vodní tok;výrobky z pál.
hlíny;zmrzlá voda - 6. Čistící prostředek na sklo;předložka;vada;palma;žen.jméno - 7. Město u Karl. Varů;příjemný
pocit;kamerunský kmen - 8. Podraz;kobyla;odplaty - 9. Zn. kosmetiky;egypt. bůh Slunce;**TAJENKA** č. 5; chem.zn. síry -
10. Sleva/srážka z ceny;glazura;zkratka odbor.orgánu - 11. Bída;druh munice;buvolec - 12. Malé množství;řím.1000;kuj.
nerost;jestli;posvátný býk - 13. Český knihkupec a nakladatel;obec v Rusku známá z napoleon. válek;dovozní poplatek -
14. Popěvek;spojka;římský císař;**TAJENKA** č. 6; zn. kosmetiky - 15. Kořen. zelenina;uhlovodík;pomalé zvíře - 16. Jméno
družky Nikoly Šuhaje;souhlas;polsky "ano" - 17. Jméno zdravot. sestry ze seriálu Nemocnice na kraji města;st. čes. vztaž.
zájmeno.

Nápověda:Natal, orogen,Nyssa,Dera,tora,Eton,agami.

Tajenky: 1. První, jménem známý, majitel smidarského zboží (zemřel r. 1276)

2. Majitel, který zboží smidarské zastavil pánům z Turgova (+1362)

3. Jméno držitele smidarského zboží od r. 1544

4. Jméno majitelky smidarského zboží od r. 1558

5. Někdejší název Stihnova

6. Jméno již neexistujícího smidarského rybníka

Autorem křížovky Jaromír Hrdý

OBECNÍ ÚŘAD SMIDARY

upozorňuje občany, že se mohou seznámit s novými obecně závaznými vyhláškami Obce Smidary, které byly schváleny zastupitelstvem obce dne 16.12.2004 a jsou vyvěšeny k nahlédnutí na nástěnce umístěné v přízemí chodby obecního úřadu. Jedná se o tyto vyhlášky:

1. Obecně závazná vyhláška č.1/2004, kterou se zrušuje vyhláška č.7/2000 o výši úhrady nákladů s údržbou prostor hřbitova
2. Pravidla pro stanovení výše poplatku za hrobové místo
3. Obecně závazná vyhláška č.2/2004 o nakládání s komunálním odpadem
4. Obecně závazná vyhláška č.3/2004 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Plesová sezóna 2005
SOKOLOVNA SMIDARY
15.1.05 Myslivecký ples
5.2.05 Rybářský ples
19.2.05 Hasičský ples

www.portal.gov.cz

Portál veřejné správy
Nejkratší cesta na úřad

Portál je elektronickou bránou do úředního světa,
která Vám zjednoduší život - Je jen na Vás ji otevřít.

*Krásné a klidné vánoční svátky,
mnoho zdraví a úspěchů
v novém roce*

**Přejí pracovníci
obecního úřadu**